

СЛУЖБ

ФЕДЕРАТИВНЕ НАРОД

1052

BEOGRADSKI VEŠNIK NR 8

4

Skoplje

„СЛУЖБЕНИ ЛИСТ ФНРЈ“ излази по потреби, у српском, хрватском, словеначком и македонском издању. — Отглас по тарифи. — Жиро рачун код Народне банке ФНРЈ за претплату и посебна издања 101-13/1-116, за отгласе 101-13/1-115.

Недеља, 31. децембар 1961.

БЕОГРАД

БРОЈ 53

ГОД. XVII

Цена овом броју је 60.— дин. — Претплата за 1961. годину износи 2.000.— дин. а за иностранство 3.000.— динара — Редакција: Улица Краљевина Марка бр. 9. Пошта. факс 226 — Телефони: централа 28-610 и 28-417. Администрација 26-276. Одељење продаје 22-619.

792.

На основу члана 6. став 2. Закона о кредитним и другим банкарским пословима („Службени лист ФНРЈ“, бр. 10/61), Савезно извршно веће доноси

УРЕДБУ

О ОБЕЗБЕЂЕЊИМА ЗА ПЛАЋАЊЕ ОБАВЕЗА ПО УГОВОРИМА ИЗМЕЂУ КОРИСНИКА ДРУШТВЕНЕ ИМОВИНЕ

Члан 1.

Одредбама ове уредбе регулише се начин обезбеђења плаћања робе и услуга по уговорима између корисника друштвене имовине.

Под корисницима друштвене имовине, у смислу ове уредбе, подразумевају се привредне организације, државни органи, самосталне установе, друштвене организације и остали корисници друштвене имовине наведени у члану 20. Закона о друштвеном књиговодству („Службени лист ФНРЈ“, бр. 43/59).

Члан 2.

Привредне организације, самосталне установе које наплаћују накнаду за услуге које врше, здравствене установе и остали корисници друштвене имовине осим корисника из члана 3. ове уредбе (у даљем тексту: привредне организације), могу закључити уговор о купопродаји робе (сировина, готових производа, опреме и др.) или о извршењу услуга уз обавезу плаћања одмах, или пре или после пријема робе односно коришћења услуга, само ако ће у уговореном року плаћања имати обезбеђена новчана средства за исплату уговорене цене робе односно услуга.

Члан 3.

Државни органи, самосталне установе које не наплаћују накнаду за услуге које врше (осим здравствених установа), и друштвене организације, могу уговорати и плаћати куповину робе и извршење услуга само истовремено са преузимањем робе односно са извршењем услуга.

Члан 4.

Ако се самостална установа бави вршењем услуга за које наплаћује накнаду и вршењем услуга за које не наплаћује накнаду, на њу ће се примењивати одредбе члана 2. или 3. ове уредбе, зависно од тога да ли је у претходној години била већа вредност услуга за које се наплаћује накнада или је била већа вредност услуга за које се не наплаћује накнада.

Члан 5.

Корисници друштвене имовине као инвеститори дужни су обезбедити плаћање по уговорима о набавци опреме и извршењу инвестиционих радова,

путем акредитива или путем гаранције банке као плаћа.

Акредитив се обавезно даје на износ вредности свих радова обухваћених уговором о инвестиционој изградњи односно уговором о набавци опреме.

Ако извођење радова односно израда опреме треба да се врши у току две или више година, акредитив се може давати и посебно за сваку годину.

Савезни Државни секретаријат за послове финансија може прописати да се за одређене врсте инвестиционих радова односно израде опреме могу давати акредитиви и на вредност појединих фаза у извођењу тих радова односно у изради опреме.

Члан 6.

Банке не могу издавати гаранције у смислу члана 5. ове уредбе у износу већем него што износе следећа средства која се воде код њих, и то:

- 1) средства њиховог кредитног фонда;
- 2) средства њиховог резервног фонда;
- 3) 50% од средстава друштвених инвестиционих фондова.

Републичко извршно веће може за комуналне банке на својој територији повећавати процент средстава друштвених инвестиционих фондова из става 1. овог члана.

Члан 7.

Извођачи инвестиционих радова односно испоручиоци опреме која се израђује по наруџбини, не могу приступити извођењу инвестиционих радова односно изради опреме ако корисник друштвене имовине-инвеститор није обезбедио акредитив односно гаранцију банке у смислу члана 5. ове уредбе.

Ако је инвеститор инострано лице, извођач инвестиционих радова односно испоручилац опреме која се израђује по наруџбини, може приступити извођењу инвестиционих радова односно изради опреме и на основу потврде домаће банке, која гласи на износ утврђен сагласно одредбама члана 5. ове уредбе, да су обезбеђена новчана средства за плаћање у уговореном року.

Члан 8.

Инвеститор и извођач инвестиционих радова односно испоручилац опреме која се израђује по наруџбини, могу уговорати давање аванса.

Ако се извођење инвестиционих радова односно испорука опреме која се израђује по наруџбини, плаћа из кредита одобрених из средстава друштвених инвестиционих фондова и из кредита одобрених из других средстава код банке намењених за инвестиције, инвеститор може давање аванса уговорити само уз претходну сагласност банке која је кредит одобрила.

Ако се аванс даје у вредности мањој од вредности инвестиционих радова односно наручене опреме, инвеститор је дужан отворити акредитив у смислу члана 5. ове уредбе на остатак вредности инвестиционих радова односно опреме.

Савезни Државни секретаријат за послове финансија доноси, по потреби, ближе прописе о условима и начину давања аванса.

Члан 9.

Служба друштвеног књиговодства у Народној банци дужна је тромесечно подносити савету општинског народног одбора надлежном за послове привреде на чијем је подручју седиште привредне организације, извештај о привредним организацијама са чијег се жиро-рачуна наплата вршила више пута и за значајније износе судским путем због неиспуњења новчаних обавеза о уговореном року, или којима је вршено блокирање средстава на жиро-рачуну због неиспуњења доспелих обавеза.

Служба друштвеног књиговодства у Народној банци утврдиће према обиму пословања поједине привредне организације који се износи потраживања чија се наплата тражи судским путем односно код којих је вршено блокирање средстава на жиро-рачуну због неплаћања доспелих обавеза, сматрају знатним у смислу става 1. овог члана.

Савезни Државни секретаријат за послове финансија прописује податке које треба да садржи извештај из става 1. овог члана.

Члан 10.

Савет општинског народног одбора надлежан за послове привреде дужан је разматрати извештаје Службе друштвеног књиговодства из члана 9. ове уредбе и ценити да ли је привредна организација пословала противно принципима пословања доброг привредника.

Ако савет утврди да привредна организација не испуњава своје новчане обавезе због тога што је учинила крупне неправилности из члана 110. Закона о средствима привредних организација („Службени лист ФНРЈ”, бр. 17/61), предложиће општинском народном одбору примену санкција из тог члана.

Члан 11.

На захтев Службе друштвеног књиговодства у Народној банци односно органа управе општинског народног одбора који води поступак у смислу члана 10. ове уредбе, привредни судови дужни су давати податке којима располажу, како по предметима по којима је завршен поступак, тако и по предметима по којима је поступак у току, ради утврђивања чињеница из члана 9. односно 10. ове уредбе.

Привредни судови дужни су извештавати савет општинског народног одбора надлежан за послове привреде кад год у поступку који се води по тужби за наплату потраживања утврди да је тужена привредна организација својим поступањем неоправдао одуговлачила решавање спора.

Извештај из става 2. овог члана привредни суд доставиће и привредној организацији која је својим поступањем одуговлачила решавање спора.

Члан 12.

Привредна организација казниће се за привредни преступ новчаном казном у висини од 5% од износа неплаћене вредности робе или услуге која је предмет привредног преступа, а најмање са 50.000 динара:

1) ако о року уговореном за плаћање купљене робе или извршења услуге са корисницима друштвено-извршења није ставила приговор, не плати уговорену цену (члан 2);

2) ако закључи на кредит посао купопродаје робе или извршења услуге са корисницима друштвене имовине из члана 3. ове уредбе.

За коју од радњи из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у привредној организацији новчаном казном најмање са 10.000 динара.

За радњу из тачке 2. става 1. овог члана казниће се дисциплински према важећим прописима наредбодавац и рачунополагач државног органа односно самосталне установе или одговорно лице у друштвеној организацији.

Члан 13.

Привредна организација казниће се за привредни преступ новчаном казном у висини од 10% од износа вредности извршених инвестиционих радова односно израђене опреме, а најмање са 100.000 динара ако отпочне израду опреме или извршење инвестиционих радова пре него што инвеститор отвори акредитив код банке односно пре него што добије гаранцију банке из члана 5. ове уредбе.

За радњу из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у привредној организацији новчаном казном најмање са 20.000 динара.

Члан 14.

Банка ће се казнити за привредни преступ новчаном казном у висини од 1% од износа гаранција датих преко максималног износа одређеног у члану 6. ове уредбе, а најмање са 100.000 динара, ако укупан износ датих гаранција прелази максимални износ средстава утврђених у том члану.

За радњу из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у банци новчаном казном најмање са 10.000 динара.

Члан 15.

Одредбе ове уредбе примењиваће се на уговоре о купопродаји робе и извршењу услуга које закључе корисници друштвене имовине после њеног ступања на снагу.

Члан 16.

Ближе прописе за спровођење ове уредбе доноси, по потреби, савезни Државни секретаријат за послове финансија.

Члан 17.

Даном ступања на снагу ове уредбе престаје да важи Одлука о давању аванса грађевинским предузећима и произвођачима опреме („Службени лист ФНРЈ”, бр. 21/61).

Члан 18.

Ова уредба ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ”.

Савезно извршно веће

Р. п. бр. 324
26. децембра 1961. године
Београд

Председник Републике,
Јосип Броз Тито, с. р.

793.

На основу чл. 23. и 26. Закона о ратним војним инвалидима („Службени лист ФНРЈ”, бр. 33/57, 44/58, 42/59, 48/59, 10/61 и 52/61), Савезно извршно веће доноси

УРЕДБУ

О ИНВАЛИДСКОМ ДОДАТКУ

Глава I

ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Инвалидски додаток који у смислу чл. 23. и 26. Закона о ратним војним инвалидима припада уживаоцима личне односно породичне инвалиднине, одређује се и исплаћује по одредбама ове уредбе.

Члан 2.

Инвалидски додатак може бити:

1) инвалидски додатак који под одређеним условима припада свим уживаоцима личне или породичне инвалиднине (у даљем тексту: општи инвалидски додатак) — (члан 23. ст. 1. и 2. Закона о ратним војним инвалидима);

2) посебан инвалидски додатак уживалаца инвалиднине који стално живе у иностранству (члан 23. став 4. и члан 53. Закона о ратним војним инвалидима);

3) посебан инвалидски додатак који припада деци палих бораца у циљу школовања и оспособљавања на други начин, за самосталан живот и рад (члан 26. Закона о ратним војним инвалидима).

Глава II

ОПШТИ ИНВАЛИДСКИ ДОДАТАК

1. Општи инвалидски додатак за уживаоце личне инвалиднине

Члан 3.

Право на општи инвалидски додатак имају ратни војни инвалиди, и то:

1) инвалиди од I до V групе закључно, без обзира на године живота и способност за привређивање;

2) инвалиди од VI до X групе — ако су старији од 55 година (жене) односно 65 година (мушкарци), или ако су потпуно и трајно неспособни за привређивање.

Ратни војни инвалиди из става 1. овог члана имају право на општи инвалидски додатак ако испуњавају следеће услове:

1) да нису у редовном радном односу и да нису уживаоци личне или инвалидске пензије веће од 10.300 динара месечно или породичне пензије веће од 10.300 динара месечно по сауживаоцу те пензије;

2) да не врше самосталну професионалну односно привредну делатност;

3) да њихово домаћинство нема редовних прихода чији је укупан износ већи од 5.500 динара месечно по члану домаћинства односно већи од 10.300 динара по члану домаћинства ако је у питању самохрани ратни војни инвалид од I до IV групе чије домаћинство нема прихода од пољопривреде.

Сматра се да је ратни војни инвалид у редовном радном односу у смислу тачке 1. става 1. овог члана и ако ради са скраћеним радним временом које је по важећим прописима изједначено са пуним радним временом.

2. Општи инвалидски додатак за уживаоце породичне инвалиднине

Члан 4.

Право на општи инвалидски додатак имају уживаоци породичне инвалиднине који су старији од 55 година (жене) односно 65 година (мушкарци), или су потпуно и трајно неспособни за привређивање, и ако испуњавају следеће услове:

1) да нису у редовном радном односу и да нису уживаоци личне или инвалидске пензије веће од 10.300 динара или породичне пензије веће од 10.300 динара месечно по сауживаоцу пензије;

2) да не врше самосталну професионалну односно привредну делатност;

3) да њихово домаћинство нема редовних прихода чији је укупан износ већи од 5.500 динара месечно по члану домаћинства, односно већи од 10.300 динара месечно по члану домаћинства ако су у питању самохрани уживаоци породичне инвалиднине чије домаћинство нема прихода од пољопривреде.

Сматра се неспособном за привређивање у смислу става 1. овог члана и удова-уживалац породичне инвалиднине која има једно или више деце млађе од 15 година или старије дете које је потпуно и трајно неспособно за привређивање, ако се она о деци стара и са њима живи у истом домаћинству.

Деца-уживаоци породичне инвалиднине имају право на општи инвалидски додатак ако, поред услова предвиђених у ставу 1. тач. 1. до 3. овог члана, у погледу година живота и школовања испуњавају услове предвиђене у прописима о додатку на децу.

Одредба члана 3. став 3. ове уредбе примењује се и на уживаоце породичне инвалиднине.

Члан 5.

Ако породичну инвалиднину ужива више лица која живе заједно, општи инвалидски додатак припада сауживаоцима на равне делове.

Ако породичну инвалиднину ужива више лица која из оправданих разлога живе одвојено (на пример: разведени родитељи, деца рођена у браку и деца рођена ван брака итд.), а приходи им не потичу из заједничког извора, општи инвалидски додатак припада само онима од сауживалаца који испуњавају услове наведене у члану 4. ове уредбе.

Ако два или више сауживалаца из става 2. овог члана испуњавају услове за примање општег инвалидског додатка, исплаћивање се сваком од њих износ који би му припадао као самосталном уживаоцу, с тим да збир тих износа не може прећи износ општег инвалидског додатка из члана 7. став 1. тачка 3. ове уредбе. Ако је збир тих износа већи, општи инвалидски додатак исплаћивање се сауживаоцима у сразмери са износима који би им припали као самосталним уживаоцима.

Ако у случају из става 3. овог члана два или више сауживалаца испуњавају услове за повећање општег инвалидског додатка због самохраности, износ повећања додатка дели се између њих на равне делове.

3. Заједничке одредбе

Члан 6.

Висина општег инвалидског додатка одређује се према укупном износу прихода од пољопривреде и других редовних прихода корисника и одређених чланова његове породице (члан 8. став 1) са којима живи у заједничком домаћинству.

Члан 7.

Општи инвалидски додатак одређује се у месечном износу, који се израчунава на тај начин што се део прихода који месечно пада на корисника одбија од износа, и то:

1) 12.500 динара — за ратне војне инвалиде од I до IV групе;

2) 10.000 динара — за ратне војне инвалиде од V до X групе;

3) 11.500 динара — за уживаоце породичне инвалиднине.

Износи општег инвалидског додатка заокружују се на тај начин што се износи преко целих стотина који су мањи од 50 динара не узимају у обзир, а износи од 50 и више динара узимају се као 100 динара.

Ратним војним инвалидима од I до IV групе који су самохрани или болују од активне туберкулозе, као и самохраним уживаоцима породичне инвалиднине, повећава се општи инвалидски додатак из става 2. овог члана за 3.000 динара месечно ако њихово домаћинство нема прихода од пољопривреде.

Члан 8.

При оцењивању права на општи инвалидски додатак и утврђивању висине додатка узима се у обзир укупан приход од пољопривреде (катастарски приход) повећан 4 пута, односно 2 пута ако су у питању самохрани инвалиди од I до IV групе или самохрани уживаоци породичне инвалиднине, и укупан износ других редовних прихода корисника и чланова породице који са њим живе у заједничком домаћинству, и то: брачног друга, деце и родитеља. Приходи очуха и маћехе не узимају се у обзир.

У приходе домаћинства неће се урачунавати инвалидске припадљивости (члан 12. Закона о ратним војним инвалидима), додатак на децу, додатак за помоћ и негу и инвалиднина по прописима о инвалидском осигурању, примање по основу одликовања, социјалне помоћи, награда ученика у привреди и приход од сопственог стана у коме станује корисник са члановима домаћинства, као ни стипендије корисникове деце и брачног друга.

Као приход из редовног радног односа који се узима у обзир у смислу става 1. овога члана сматра се лични доходак који радници и службеници примају у виду месечних аконтација.

Као други редовни приход који се узима у обзир у смислу става 1. овог члана сматра се пензија из претходног месеца. Ако износ пензије није коначно утврђен, право на додатак и висина додатка одређује се за то време према износу аконтације.

Заштитни додатак који уживаоци пензије примају по основу социјалног осигурања, као и износ за који се повећава пензија на основу чл. 74. и 75. Закона о пензиском осигурању односно члана 76. Закона о инвалидском осигурању, рачунају се у приходе домаћинства а не у износ пензије из члана 3. став 2. тачка 1. и члана 4. став 1. тачка 1. ове уредбе.

Члан 9.

Део прихода који отпада на члана домаћинства утврђује се тако што се укупан приход од пољопривреде (катастарски приход) односно износ других прихода подели на корисника и све чланове његовог домаћинства наведене у члану 8. став 1. ове уредбе, на уназад од умрлог сина или умрле кћери која су млађа од 15 година односно од 25 година ако су на школовању а немају никаквих прихода већ их корисник издржава, као и на чланове уже породице корисниковог детета које оно или корисник издржава, а који живе у истом домаћинству. У чланове домаћинства на које се дели приход убрајају се и пунолетни чланови уже породице корисниковог детета који живе на пољопривредном имању и издржавају се искључиво приходом од имања.

Ако родитељ са којим корисник живи у истом домаћинству, али не на пољопривредном имању, има доходак од пољопривреде или друге имовине који се у смислу члана 8. ове уредбе узима у обзир при одређивању права на општи инвалидски додатак, у чланове домаћинства на које се дели приход убрајају се и чланови родитељеве уже породице које родитељ издржава, а који живе у истом домаћинству.

У чланове домаћинства на које се дели приход не убрајају се чланови корисниковог домаћинства који су ратни војни инвалиди од I до III групе, ако немају посебних прихода који се узимају у обзир при одређивању права на инвалидски додатак.

Члан 10.

Ако корисник инвалиднине или чланови његове уже породице живе на пољопривредном имању у домаћинству са породицом сродника (браћа и сестре, родитељи, свекрв и свекрва, таст и ташта, дед и баба) који су сопственици односно порески обез-

вници тог имања, узео се сразмеран део дохотка од пољопривреде тог имања који отпада на корисника инвалиднине заједно са његовом ужом породицом. Сразмерни део прихода корисника инвалиднине утврђује се тако што се целокупни приход дели на сопственика односно пореског обезника, корисника инвалиднине, као и на све пунолетне сроднике позване на законско наслеђивање који у домаћинству живе, при чему на свако од тих лица која учествују у деоби заједно са његовом ужом породицом отпада по један део. Малолетни чланови домаћинства учествују у деоби само по праву представљања својих умрлих родитеља.

Члан 11.

Корисницима учлањеним у земљорадничким задругама којима управљају само задругари који у задругама раде (сељачке радне задруге) одређује се право на општи инвалидски додатак према катастарском приходу утврђеном за окућницу на начин предвиђен у члану 8. став 1. ове уредбе, повећаном за месечне приходе остварене од ренте односно камате на процену вредност имања унетог у задругу, као и од радних дана корисника и чланова његовог домаћинства наведених у члану 8. став 1. ове уредбе.

Члан 12.

Самохранима, у смислу ове уредбе, сматрају се уживаоци личне и породичне инвалиднине који у свом домаћинству немају сроднике способне за привређивање, нити имају ван домаћинства чланове уже породице или родитеље који су у радном односу или су уживаоци пензије или имају своју имовину или приход од самосталне професионалне односно привредне делатности.

Деца која у погледу година живота и школовања испуњавају услове предвиђене за уживаоце породичне инвалиднине, ратни војни инвалиди од I до V групе, инвалиди рада I категорије инвалидитета, као и лица старија од 60 година (мушкарци) односно 55 година (жене), сматра се да нису способни за привређивање у смислу става 1. овог члана.

Члан 13.

Корисницима општег инвалидског додатка којима услед смрти члана домаћинства на кога се делио приход престаје право на додатак или се додатак смањује, наставиће се са исплатом додатка у несмањеном износу још за шест месеци од дана смрти члана домаћинства, осим ако до престанка права на додатак односно до смањења износа додатка не дође у међувремену из других разлога.

Члан 14.

При одређивању права на општи инвалидски додатак примењиваће се и одредбе о додатку на децу ако нису у супротности са одредбама ове уредбе и Закона о ратним војним инвалидима, као и прописа за њихову примену који се односе на овај додатак.

Глава III

ПОСЕБАН ИНВАЛИДСКИ ДОДАТАК ДЕЦИ ПАЛИХ БОРАЦА У ЦИЉУ ШКОЛОВАЊА И ОСПОСОБЉАВАЊА НА ДРУГИ НАЧИН, ЗА САМОСТАЛАН ЖИВОТ И РАД

Члан 15.

Посебан инвалидски додатак припада деци-уживаоцима породичне инвалиднине која своје право изводе од лица погинулих, умрлих или несталих под околностима из чл. 1. 2. и 76. Закона о ратним војним инвалидима (у даљем тексту: деца палих бораца), ако се налазе на редовном школовању или се на други начин оспособљавају за

самосталан живот и рад, а испуњавају остале услове одредаба главе III ове уредбе.

Члан 16.

Висина посебног инвалидског додатка деци палих бораца одређује се према укупном износу прихода од пољопривреде и других редовних прихода детета и родитеља с којим оно живи у заједничком домаћинству, односно прихода од пољопривредног имања сродника ако је случај из члана 10. ове уредбе, као и с обзиром на врсту школовања детета и на околност да ли оно живи са родитељем односно стараоцем.

При одређивању прихода од пољопривреде у смислу става 1. овог члана, утврђени катастарски приход повећава се за 50%.

Члан 17.

Сматра се да се деца палих бораца налазе на школовању или да се на други начин оспособљавају у смислу одредаба главе III ове уредбе, ако по прописима о школству и о школама имају својство редовног ученика или студента или се оспособљавају за самосталан живот и рад путем допунског школовања и течајева који дају одређену стручну спрему.

Члан 18.

Други редовни приходи детета и родитеља (члан 16) су сва њихова стална примања, без обзира да ли су опорезована или не (плата, пензија, приходи од привредне делатности, самосталног занимања и имовине, додаток на децу, инвалидски додаток, стипендија, социјална помоћ и сл.), осим инвалиднине и додатка за негу и помоћ другог лица по Закону о ратним војним инвалидима, додатка за помоћ и негу и инвалиднине по прописима о инвалидском осигурању, примања по основу одликовања, прихода од сопственог стана детета и родитеља, као и повећања награде ученика у привреди или стручној школи у другој или трећој години.

Члан 19.

Посебан инвалидски додаток припада детету палог борца ако приходи ван пољопривреде, или катастарски приход увећан за 50%, или ови приходи сабрани заједно, по члану домаћинства не прелазе редовне месечне износе, и то:

- 1) за децу која се налазе на школовању у основним односно осмогодишњим школама — од 8.000 динара;
- 2) за децу која се налазе на школовању у гимназијама и стручним школама, као и на допунском школовању и течајевима — од 9.000 динара;
- 3) за децу која се налазе на вишим стручним школама, факултетима, високим школама и уметничким академијама — од 10.000 динара;
- 4) за децу која се налазе на школовању у специјалним школама — износе наведене у тач. 1. до 3. овог члана према рангу школе коју похађају.

Члан 20.

Висина посебног инвалидског додатка одређује се на тај начин што се од износа из члана 19. тач. 1. до 4. ове уредбе односно повећаних износа из члана 21. ове уредбе одбију приходи из члана 16. ове уредбе који отпадају на дете палог борца као члана домаћинства.

Ако посебан инвалидски додаток износи мање од 1.000 динара, одређује се додаток у износу од 1.000 динара (минимални посебни инвалидски додаток).

Износ посебног инвалидског додатка испод 1.000 заокружује се на 1.000 динара, а износ испод 500 — на 500 динара, у корист детета палог борца.

Члан 21.

Ако се дете палог борца налази у дому или по одобрењу старатељског органа код породице којој се даје накнада за смештај детета, као и кад се дете школује или оспособљава а живи ван места пребивања родитеља или стараоца или ван места свог пребивања ако нема родитеља ни стараоца, износи предвиђени у члану 19. тач. 1. до 4. ове уредбе повећавају се за по 3.500 динара.

Члан 22.

Ако је домаћинство у коме дете палог борца живи учлањено у сељачкој радној задрузи, висина посебног инвалидског додатка одређује се према катастарском приходу од окућнице увећаном за 50%, сходно члану 16. став 2. ове уредбе, и према приходу оствареном од ренте односно од камате на процену вредност имања унетог у задругу и од радних дана детета и родитеља.

Ако домаћинство у коме дете палог борца живи има насељеничко (колониистичко) имање дато у закуп уз претходну сагласност органа управе општинског народног одбора надлежног за послове привреде, висина посебног инвалидског додатка одређује се према катастарском приходу од окућнице увећаном за 50%, и према уговореном закупном износу који се сматра приходом ван пољопривреде.

Ако домаћинство у коме дете палог борца живи има пољопривредно имање дато у закуп или уз ренту сељачкој радној задрузи, а то домаћинство није у њој учлањено, висина посебног инвалидског додатка одређује се на основу уговореног закупног износа односно ренте од тог имања, што се сматра приходом ван пољопривреде.

Члан 23.

Ако има више деце палог борца која испуњавају услове за примање посебног инвалидског додатка, свако од те деце има право на посебан инвалидски додаток у несмањеном износу.

Ако дете палог борца које је остало без оба родитеља испуњава услове за посебан инвалидски додаток, признаће му се или посебан инвалидски додаток или општи инвалидски додаток и додаток на децу (члан 25. став 2. Закона о ратним војним инвалидима), према томе шта је за дете повољније.

Члан 24.

Право на посебан инвалидски додаток припада најдоцније до навршене 25. године живота, без обзира на старосну границу која је по прописима о општем инвалидском додатку и о додатку на децу предвиђена за завршетак школовања у појединим врстама школа.

За децу из става 1. овог члана која се налазе на школовању на вишим стручним школама, факултетима, високим школама и уметничким академијама, посебан инвалидски додаток припада укупно највише за онолико времена колико траје прописано редовно школовање у овим школама. У случају промене школе, врсте студија или започињања нових студија, сходно ће се примењивати прописи о додатку на децу.

Члан 25.

При одређивању права на посебан инвалидски додаток деци палих бораца примењиваће се прописи о општем инвалидском додатку односно о додатку на децу, уколико нису у супротности са одредбама главе III ове уредбе.

Члан 26.

Право на инвалидски додаток и висина инвалидског додатка по овој уредби одређују се према катастарском приходу који је служио за разрез пореза за 1960. годину, односно према другим прихо-

дима подложним порезу из године која претходи години у којој се остварује додатак.

Глава IV

ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 27.

Одређивање инвалидског додатка (општег и посебног) по одредбама ове уредбе досадашњим корисницима извршиће се по службеној дужности.

Досадашњи корисници инвалидског додатка који имају приходе који се узимају у обзир при одређивању права на инвалидски додатак дужни су органу управе среског народног одбора надлежном за решавање о праву на овај додатак најдоцније за три месеца по ступању на снагу ове уредбе поднети уверење о висини прихода и о породичном стању или потврду да су такве доказе тражили код органа надлежних за издавање истих.

Досадашњим корисницима инвалидског додатка исплаћиваће се, до доношења новог решења по одредбама ове уредбе, аконтација у висини инвалидског додатка који им је припадао по ранијим прописима, а најдоцније до истека шест месеци по ступању на снагу ове уредбе. Изузетно, досадашњим корисницима који не буду поднели уверење односно потврду по ставу 2. овог члана, обуставиће се исплата с тим да услед тога не губе право на инвалидски додатак који им припада по одредбама ове уредбе.

Члан 28.

По несвршеним предметима и захтевима поднетим до дана ступања на снагу ове уредбе право на инвалидски додатак до тога дана оцењиваће се и висина додатка утврђиваће се по ранијим прописима.

Члан 29.

Корисницима инвалидског додатка који су на исти имали право по ранијим прописима, а који по одредбама ове уредбе губе то право, исплаћиваће се инвалидски додатак у ранијем износу још за шест месеци од дана ступања на снагу ове уредбе.

Члан 30.

Повећање личног дохотка из радног односа, давања по основу социјалног осигурања и других примања која се узимају у обзир при одређивању права на инвалидски додатак неће се урачунавати у приходе који утичу на инвалидски додатак, ако су та повећања настала на основу прописа донетих у склопу општих мера усмерених на повећање животног стандарда.

Члан 31.

Ближе прописе за спровођење ове уредбе доноси, по потреби, Секретаријат Савезног извршног већа за социјалну политику и комунална питања.

Члан 32.

Даном почетка примене ове уредбе престају да важе: Уредба о инвалидском додатку („Службени лист ФНРЈ“, бр. 43/59), осим одредбе члана 29; Уредба о изменама Уредбе о инвалидском додатку („Службени лист ФНРЈ“, бр. 48/59), осим одредбе члана 5; и Уредба о изменама Уредбе о инвалидском додатку („Службени лист ФНРЈ“, бр. 10/61), осим одредбе члана 6.

Члан 33.

Ова уредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“, а примењиваће се од 1. јануара 1962. године.

Савезно извршно веће

Р. п. бр. 320

26. децембра 1961. године

Београд

Председник Републике,
Јосип Броз Тито, с. р.

794.

На основу одељка II Одлуке о потврди уредаба Савезног извршног већа и о даљем раду на припреми закона о привредном систему („Службени лист ФНРЈ“, бр. 8/54), Савезно извршно веће доноси

УРЕДБУ

О ИЗМЕНИ УРЕДБЕ О ПОРЕЗУ НА ДОХОДАК

Члан 1.

У Уредби о порезу на доходак („Службени лист ФНРЈ“, бр. 22/61) у члану 67. у тачки 5. прва реченица мења се и гласи:

„5) добици по орећкама Југословенске лутрије и добици од спортске прогнозе и од лотоа, које организује Југословенска лутрија — до 5.000 динара.“

Члан 2.

Ова уредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“, а примењиваће се од 1. јануара 1962. године.

Савезно извршно веће

Р. п. бр. 323

26. децембра 1961. године

Београд

Председник Републике,
Јосип Броз Тито, с. р.

795.

На основу чл. 14. и 17. Закона о кредитним и другим банкарским пословима („Службени лист ФНРЈ“, бр. 10/61), Савезно извршно веће доноси

УРЕДБУ

О ИЗМЕНАМА УРЕДБЕ О ДАВАЊУ КРЕДИТА И ЗАЈМОВА ЗЕМЉОРАДНИЧКИМ ЗАДРУГАМА И ДРУГИМ ПОЉОПРИВРЕДНИМ ОРГАНИЗАЦИЈАМА ЗА КООПЕРАЦИЈУ СА ИНДИВИДУАЛНИМ ПОЉОПРИВРЕДНИМ ПРОИЗВОЂАЧИМА

Члан 1.

У Уредби о давању кредита и зајмова земљорадничким задругама и другим пољопривредним организацијама за кооперацију са индивидуалним пољопривредним произвођачима („Службени лист ФНРЈ“, бр. 21/59) у члану 1. речи: „задружне штедионице“ замењују се речима: „комуналне банке“.

Члан 2.

У члану 2. став 2. речи: „прописи који важе за одобравање кредита за обртна средства земљорадничким задругама и другим пољопривредним организацијама за њихово пословање.“ замењују се речима: „одредбе Закона о кредитним и другим банкарским пословима („Службени лист ФНРЈ“, бр. 10/61) и прописи донети на основу овог закона.“

Члан 3.

У члану 4. став 2. речи: „банке односно штедионице из члана 1. ове уредбе“ замењују се речима: „Југословенске пољопривредне банке односно комуналних банака“.

Члан 4.

У члану 5. став 1. речи: „зајмови за инвестиције“ замењују се речима: „кредити за основна средства“.

У ставу 2. реч: „Зајмове“ замењује се речју: „Кредите“.

Члан 5.

Ова уредба ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ“.

Савезно извршно веће

Р. п. бр. 322

26. децембра 1961. године

Београд

Председник Републике,
Јосип Броз Тито, с. р.

796.

На основу одељка II Одлуке о потврди уредаба Савезног извршног већа и о даљем раду на припреми закона о привредном систему („Службени лист ФНРЈ“, бр. 8/54), Савезно извршно веће доноси

УРЕДБУ

О ИЗМЕНАМА УРЕДБЕ О ЗАНАТСКИМ РАДЊАМА И ЗАНАТСКИМ ПРЕДУЗЕТИМА

Члан 1.

У Уредби о занатским радњама и занатским предузећима („Службени лист ФНРЈ“, бр. 5/54 и 3/58) члан 93. брише се.

Члан 2.

Члан 104. мења се и гласи:

„Поступак за примену казних мера из чл. 98. и 99. ове уредбе води се по одредбама Закона о привредним преступима („Службени лист ФНРЈ“, бр. 16/60), а поступак по прекршајима из чл. 100. и 101. ове уредбе води се по одредбама Основног закона о прекршајима („Службени лист ФНРЈ“, бр. 2/59).

Члан 3.

Ова уредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“.

Савезно извршно веће

Р. п. бр. 325

26. децембра 1961. године

Београд

Председник Републике,
Јосип Броз Тито, с. р.

797.

На основу одељка II Одлуке о потврди уредаба Савезног извршног већа и о даљем раду на припреми закона о привредном систему („Службени лист ФНРЈ“, бр. 8/54), а ради извршавања Уредбе о спољнотрговинском пословању („Службени лист ФНРЈ“, бр. 47/59, 52/59 и 26/60), Савезно извршно веће доноси

УРЕДБУ

О ИЗМЕНАМА УРЕДБЕ О ПРИБАВЉАЊУ ПРАВА ИНДУСТРИЈСКЕ СВОЈИНЕ У ИНОСТРАНСТВУ

Члан 1.

У Уредби о прибављању права индустријске својине у иностранству („Службени лист ФНРЈ“, бр. 31/54 и 15/59) у члану 15. став 1. и члану 16. став 1. број: „10.000.000“ замењује се бројем: „5.000.000“, и речи: „друштвено правно лице“ замењују се речима: „привредна организација, самостална установа, друштвена организација и друго правно лице“.

У члану 15. став 2. и члану 16. став 2. речи: „у друштвеном правном лицу“ замењују се речима: „у привредној организацији, самосталној установи, друштвеној организацији и другом правном лицу“ и број: „200.000“ замењује се бројем: „100.000“.

Члан 2.

Ова уредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“.

Савезно извршно веће

Р. п. бр. 326

26. децембра 1961. године

Београд

Председник Републике,
Јосип Броз Тито, с. р.

798.

На основу одељка II Одлуке о потврди уредаба Савезног извршног већа и о даљем раду на припреми закона о привредном систему („Службени лист ФНРЈ“, бр. 8/54), Савезно извршно веће доноси

УРЕДБУ

О ИЗМЕНИ И ДОПУНИ УРЕДБЕ О ОСНИВАЊУ ПРЕДУЗЕЋА И РАДЊИ

Члан 1.

У Уредби о оснивању предузећа и радњи („Службени лист ФНРЈ“, бр. 51/53, 30/54, 47/54, 19/56 и 3/58) у члану 102. став 1. и члану 103. став 1. после речи: „казниће се“ додају се речи: „за привредни преступ“.

Члан 2.

У члану 104. после речи: „казниће се“ додају се речи: „за прекршај“.

Члан 3.

Члан 105. брише се.

Члан 4.

Ова уредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“.

Савезно извршно веће

Р. п. бр. 327

26. децембра 1961. године

Београд

Председник Републике,
Јосип Броз Тито, с. р.

799.

На основу одељка II Одлуке о потврди уредаба Савезног извршног већа и о даљем раду на припреми закона о привредном систему („Службени лист ФНРЈ“, бр. 8/54), Савезно извршно веће доноси

УРЕДБУ

О ИЗМЕНИ И ДОПУНИ УРЕДБЕ О ПРЕСТАНКУ ПРЕДУЗЕЋА И РАДЊИ

Члан 1.

У Уредби о престанку предузећа и радњи („Службени лист ФНРЈ“, бр. 51/53 и 49/56), у члану 82. став 1. после речи: „казниће се“ додају се речи: „за привредни преступ“.

Члан 2.

У чл. 83. и 84. после речи: „казниће се“ додају се речи: „за прекршај“.

Члан 3.

Члан 85. брише се.

Члан 4.

Ова уредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“.

Савезно извршно веће

Р. п. бр. 328

26. децембра 1961. године
Београд

Председник Републике,
Јосип Броз Тито, с. р.

800.

На основу члана 32. Закона о кредитним и другим банкарским пословима („Службени лист ФНРЈ“, бр. 10/61), Савезно извршно веће доноси

УРЕДБУ

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА УРЕДБЕ О ДАВАЊУ ПОТРОШАЧКИХ КРЕДИТА РАДНИЦИМА, СЛУЖБЕНИЦИМА И ДРУГИМ ОДРЕЂЕНИМ КАТЕГОРИЈАМА КОРИСНИКА

Члан 1.

У Уредби о давању потрошачких кредита радницима, службеницима и другим одређеним категоријама корисника („Службени лист ФНРЈ“, бр. 36/55 и 18/57) члан 2. мења се и гласи:

„Потрошачке кредите дају комуналне банке.

Потрошачке кредите за куповину индустријске робе могу давати и привредне организације које у смислу члана 33. Закона о кредитним и другим банкарским пословима одреди савезни Државни секретаријат за послове финансија, у сагласности са савезним Државним секретаријатом за послове робног промета.”

Члан 2.

У члану 6. став 1. тачка 1. речи: „укупне зараде или плате коју“ замењују се речима: „укупног личног дохотка који”.

Став 2. мења се и гласи:

„Као основ за израчунавање укупног личног дохотка радника односно службеника служи просечан лични доходак који је радник односно службеник остварио по основу радног односа за последња три месеца пре тражења кредита.”

У ставу 3. речи: „укупне зараде, плате,” замењују се речима: „укупног личног дохотка,”.

Члан 3.

Члан 10. мења се и гласи:

„На потрошачке кредите комуналне банке наплаћују камату у границама прописане каматне стопе.”

Члан 4.

Члан 11. мења се и гласи:

„Привредне организације из члана 2. став 2. ове уредбе могу цену робе коју продају на потрошачки кредит повисити највише за износ камате коју плаћају на средства добивена као кредит од банке за давање потрошачких кредита.”

Члан 5.

У члану 13. став 1. тачка 2. речи: „зараду, плату,” замењују се речима: „лични доходак,”.

Члан 6.

У члану 14. у уводној реченици речи: „банке, штедионице и предузећа” замењују се речима: „комуналне банке и привредне организације”.

Члан 7.

У члану 15. речи: „предузећа” замењују се речима: „привредне организације”.

Члан 8.

У члану 16. став 2. брише се.

Члан 9.

У члану 17. у ст. 1. и 4. речи: „Банке и штедионице” замењују се речима: „Комуналне банке”.

Члан 10.

У члану 19. став 2. речи: „штедионице” замењују се речима: „комуналне банке”.

Члан 11.

У члану 22. став 1. мења се и гласи:

„Комуналне банке могу привредним организацијама из члана 2. став 2. ове уредбе давати кредите за повремена обртна средства за покриће потрошачких кредита датих од стране ових привредних организација непосредним корисницима.”

У ставу 2. реч: „предузеће” замењује се речима: „привредна организација”, а реч: „допунска” замењује се речју: „повремена”.

Члан 12.

У члану 23. став 2. реч: „допунска” замењује се речју: „повремена”, а реч: „предузећима” замењује се речима: „привредним организацијама”.

Члан 13.

Члан 24. мења се и гласи:

„У смислу члана 108. став 1. тачка 3. Закона о кредитним и другим банкарским пословима казниће се за привредни преступ банка:

1) ако да потрошачки кредит за намену која није предвиђена овом уредбом;

2) ако да потрошачки кредит лицу које по овој уредби нема право на коришћење тог кредита;

3) ако да потрошачки кредит за односну намену са роком враћања дужим од рока који је овом уредбом предвиђен;

4) ако да потрошачки кредит за односну категорију корисника кредита или за односну намену у износу већем од оног који је овом уредбом предвиђен;

5) ако на потрошачки кредит наплати камату по стопи већој од прописане;

6) ако потрошачки кредит за куповину индустријске робе или огрева, или за подмирење трошкова оправки стамбених просторија или коришћења годишњег одмора, исплати кориснику готовим новцем уместо барираном односно путничким чеком;

7) ако на барираном или путничком чеку не означаи намену за коју је потрошачки кредит дат;

8) ако да потрошачки кредит за куповину огрева или за подмирење трошкова годишњег одмора у време у које се ови кредити не могу давати, ако је време за давање тих кредита одређено посебним прописима;

9) ако уговор о кредиту не закључи у писменој форми.”

Члан 14.

Члан 25. мења се и гласи:

„У смислу члана 109. став 1. тачка 3. Закона о кредитним и другим банкарским пословима казниће се за привредни преступ банка:

ће се за привредни преступ привредна организација ако да потрошачки кредит, а на то нема право по важећим прописима."

Члан 15.

После члана 25. додаје се нови члан 25а, који гласи:

"Новчаном казном од 100.000 до 5.000.000 динара казниће се за привредни преступ привредна организација:

1) ако кориснику барираног или путничког чека исплати у готовом новцу износ на који гласи чек;

2) ако купцу-кориснику барираног чека исплати у готовом новцу разлику између износа барираног чека и цене продате робе већу од 1.000 динара, или ако за износ ове разлике не изда купцу свој барирани чек у смислу одредаба ове уредбе;

3) ако барирани чек на коме је означена намена за коју је потрошачки кредит дат, прими за плаћање продате робе односно извршене услуге који не одговарају намени означеној на чеку;

4) ако је цену робе коју је продала на кредит повисила противно одредби члана 11. ове уредбе;

5) ако је продала робу која је плаћена барираним чеком по цени већој од оне по којој ту робу продаје за готов новац."

Члан 16.

Члан 26. мења се и гласи:

"За привредне преступе из чл. 24, 25. и 25а. ове уредбе казниће се и одговорно лице у банци односно привредној организацији новчаном казном од 5.000 до 50.000 динара."

Члан 17.

У члану 27. у уводној реченици става 1. број: „10.000“ замењује се бројем: „20.000“.

Члан 18.

У члану 28. у уводној реченици става 1. број: „10.000“ замењује се бројем: „20.000“.

Члан 19.

У члану 29. став 1. речи: „чл. 75—83. Уредбе о управљању основним средствима привредних организација“ замењују се речима: „Закон о привредним преступима“.

Члан 20.

У члану 32. став 1. тачка 5. речи: „банке и штедионице“ замењују се речима: „комуналне банке“, у тачки 6. реч: „предузећа“ замењује се речима: „привредне организације“, а у тачки 7. реч: „предузећа“ замењује се речима: „привредне организације“, а реч: „допунска“ замењује се речју: „повремена“.

Члан 21.

Ова уредба ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ“.

Савезно извршно веће

Р. п. бр. 321

26. децембра 1961. године

Београд

Председник Републике,
Јосип Броз Тито, с. р.

801.

На основу чл. 5, 97, 107, 121, 123. и 124. Уредбе о порезу на доходак („Службени лист ФНРЈ“, бр. 22/61), Савезно извршно веће доноси

О Д Л У К У

О СТОПАМА ПОРЕЗА НА ДОХОДАК ЗА 1962. ГОДИНУ

1. Одлука о стопама пореза на доходак за 1961. годину („Службени лист ФНРЈ“, бр. 13/61) примењиваће се, са изменом прописаном овом одлуком, и у 1962. години.

2. У Одлуци о стопама пореза на доходак за 1961. годину тачка 5. под 2 мења се и гласи:

„2) на приходе од добитака по срећкама Југословенске лутрије и добитака од спортске прогнозе и од лотоа, које организује Југословенска лутрија, — по стопи од 10%“.

3. Ова одлука ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“, а примењиваће се од 1. јануара 1962. године.

Р. п. бр. 333

26. децембра 1961. године

Београд

Савезно извршно веће

Секретар,

Вељко Зековић, с. р.

Потпредседник,

Мијалко Тодоровић, с. р.

802.

На основу одредбе под 1 тачке 1. главе XVII Савезног друштвеног плана за 1962. годину и члана 18. став 1. Закона о Савезном буџету за 1962. годину („Службени лист ФНРЈ“, бр. 52/61), Савезно извршно веће доноси

О Д Л У К У

О ПРОДУЖЕЊУ ВАЖЕЊА ОДЛУКЕ О МИНИМАЛНИМ ЗАШТИТНИМ ЦЕНАМА И ПРЕМИЈАМА У 1960. И 1961. ГОДИНИ ЗА СВИЊЕ, ГОВЕДА, ОВЦЕ И ЖИВИНУ ОДРЕЂЕНОГ КВАЛИТЕТА

1. Важење Одлуке о минималним заштитним ценама и премијама у 1960. и 1961. години за свиње, говеда, овце и живину одређеног квалитета („Службени лист ФНРЈ“, бр. 31/60, 42/60, 8/61, 10/61, 30/61 и 53/61) продужава се за 1962. годину.

2. Ова одлука ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“, а примењиваће се од 1. јануара 1962. године.

Р. п. бр. 340

26. децембра 1961. године

Београд

Савезно извршно веће

Секретар,

Вељко Зековић, с. р.

Потпредседник,

Мијалко Тодоровић, с. р.

803.

На основу члана 18. став 1. Закона о Савезном буџету за 1962. годину („Службени лист ФНРЈ“, бр. 52/61), Савезно извршно веће доноси

О Д Л У К У

О НАКНАДИ НЕГАТИВНЕ РАЗЛИКЕ ЗА УВЕЗЕВАНУ КОНЦЕНТРИСАНУ СТОЧНУ ХРАНУ ЗА ПОТРЕБЕ ПОЉОПРИВРЕДЕ

1. Привредне организације које се баве увозом концентрисане сточне хране остварују накнаду за покриће негативне разлике, за количине сточне

хране коју увезу по одобрењу Дирекције за исхрану, а продају је за исхрану стоке пољопривредним произвођачким организацијама (пољопривредна добра, пољопривредни комбинати, пољопривредно-индустријски комбинати, пољопривредне установе, пољопривредни погони привредних организација и установе, економије привредних организација и установе, које су организоване као погони, сељачке радне задруге, опште земљорадничке задруге које имају пољопривредне погоне или економије, специјализоване земљорадничке задруге), привредним организацијама које концентрисану сточну храну употребљавају као сировину за производњу мешане сточне хране и Дирекцији за исхрану кад купује концентрисану сточну храну за резерве.

2. Накнаду за покриће негативне разлике из тачке 1. ове одлуке утврђује и обрачунава Југословенска пољопривредна банка у висини разлике између набавних цена и продајних цена које ће за увезену концентрисану сточну храну утврдити савезни Државни секретаријат за послове робног промета, у сагласности са Секретаријатом Савезног извршног већа за пољопривреду и шумарство.

Обрачунавање накнаде Југословенска пољопривредна банка врши преко посебног рачуна.

Евентуалне позитивне разлике између набавне и утврђене продајне цене увезене концентрисане сточне хране уплаћују увозници у корист рачуна из става 2. ове тачке.

Укупан износ накнаде по овој одлуци не може бити већи од 2.200 милиона динара.

3. Накнада из тачке 2. ове одлуке обрачунаће се и за количине концентрисане сточне хране увезене пре ступања на снагу ове одлуке, која се прода по условима из ове одлуке.

4. Ближе прописе за примену ове одлуке донеће Савезни Државни секретаријат за послове робног промета, у сагласности са савезним Државним секретаријатом за послове финансија.

5. Ова одлука ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“.

Р. п. бр. 345

26. децембра 1961. године
Београд

Савезно извршно веће

Секретар, Потпредседник,
Вељко Зековић, с. р. Мијалко Тодоровић, с. р.

804.

На основу члана 18. став 1. Закона о Савезном буџету за 1962. годину („Службени лист ФНРЈ“, бр. 52/61), Савезно извршно веће доноси

О Д Л У К У

О ДАВАЊУ РЕГРЕСА ПОЉОПРИВРЕДНИМ ПРОИЗВОЂАЧКИМ ОРГАНИЗАЦИЈАМА ЗА ДЕЛИМИЧНО ПОКРИЋЕ ТРОШКОВА ПРЕВОЗА КАБАСТЕ СТОЧНЕ ХРАНЕ

1. Пољопривредним произвођачким организацијама (пољопривредна добра, пољопривредни комбинати, пољопривредно-индустријски комбинати, пољопривредне установе, пољопривредни погони привредних организација и установе, економије привредних организација и установе, које су организоване као пољопривредни погони, сељачке радне задруге, опште земљорадничке задруге које имају пољопривредне погоне или економије и специјализоване земљорадничке задруге које се баве пољопривредном производњом) одобрава се регрес на име делимичног покрића трошкова превоза железнице кабасте сточне хране.

2. Регрес из тачке 1. ове одлуке одређује се у висини од 50% од важне железничке тарифе за превоз кабасте сточне хране наведене у тачки 3. ове одлуке.

3. Под кабастом сточном храном подразумева се: сено, кукурузовина и слама.

4. Регрес из тачке 1. ове одлуке исплаћиваће се у 1961. години из средстава предвиђених у савезном буџету за регресе у пољопривреди.

5. Ближе прописе за примену ове одлуке донеће Секретаријат Савезног извршног већа за пољопривреду и шумарство, у сагласности са савезним Државним секретаријатом за послове финансија.

6. Ова одлука ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“, а примењиваће се од 1. септембра 1961. године до 31. маја 1962. године.

Р. п. бр. 342

26. децембра 1961. године
Београд

Савезно извршно веће

Секретар, Потпредседник,
Вељко Зековић, с. р. Мијалко Тодоровић, с. р.

805.

На основу члана 18. став 1. Закона о Савезном буџету за 1962. годину („Службени лист ФНРЈ“, бр. 52/61), Савезно извршно веће доноси

О Д Л У К У

О ОДРЕЂИВАЊУ ПРЕМИЈЕ ЗА МЛЕКО ПРОДАТО НЕПОСРЕДНИМ ПОТРОШАЧИМА

1. Привредним организацијама које се баве продајом крављег млека у свежег стању, исплаћиваће се премија из средстава савезног буџета за количине млека које оне буду продале непосредним потрошачима.

Премија из става 1. ове тачке исплаћује се из средстава савезног буџета у висини од 100% од износа премије која се организацијама из става 1. ове тачке исплаћује из буџета општинског народног одбора, а највише 5 динара по једном литру.

2. Премија из тачке 1. став 1. ове одлуке исплаћује се само за оне количине свежег крављег млека које су произвеле пољопривредне произвођачке организације и продале привредним организацијама из тачке 1. став 1. ове одлуке по ценама које не могу бити ниже од 12,5 динара по једној масној јединици.

Под пољопривредним произвођачким организацијама, у смислу става 1. ове тачке, подразумевају се пољопривредна добра, пољопривредни комбинати, пољопривредно-индустријски комбинати, сељачке радне задруге, економије општих земљорадничких задруга, специјализоване земљорадничке задруге и пољопривредне установе.

3. Савезни Државни секретаријат за послове робног промета у сагласности са савезним Државним секретаријатом за послове финансија, донеће ближе прописе о условима и начину исплате премије која ће се исплаћивати по овој одлуци.

4. Ова одлука ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“, а примењиваће се од 1. јануара 1962. године.

Р. п. бр. 343

26. децембра 1961. године
Београд

Савезно извршно веће

Секретар, Потпредседник,
Вељко Зековић, с. р. Мијалко Тодоровић, с. р.

806.

На основу члана 31. став 3. Закона о доприносима из дохотка привредних организација („Службени лист ФНРЈ“, бр. 8/61 и 26/61), Савезно извршно веће доноси

О Д Л У К У

О ОДРЕЂИВАЊУ ПОЉОПРИВРЕДНИХ ПОГОНА НА ШУМСКОПРИВРЕДНИХ ОРГАНИЗАЦИЈА И ШУМСКОПРИВРЕДНИХ ПОГОНА ПРИВРЕДНИХ ОРГАНИЗАЦИЈА ДРУГИХ ДЕЛАТНОСТИ, КАО ПОГОНА СА САМОСТАЛНИМ ОБРАЧУНАВАЊЕМ ДОХОТКА

1. Пољопривредни погони шумских газдинстава имају положај погона са самосталним обрачуном дохотка и утврђују и расподељују укупан приход и доходак по прописима који важе за пољопривреду.

2. Шумскопривредни погони привредних организација других делатности које газдују шумама имају положај погона са самосталним обрачуном дохотка и утврђују и расподељују укупан приход и доходак по прописима који важе за шумарство.

3. Савезни Државни секретаријат за послове финансија, у споразуму са Секретаријатом Савезног извршног већа за пољопривреду и шумарство, може, по потреби, доносити упутства за спровођење ове одлуке.

4. Ова одлука ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“, а примењиваће се од 1. јануара 1961. године.

Р. п. бр. 331

26. децембра 1961. године

Београд

Савезно извршно веће

Секретар,

Потпредседник,

Вељко Зековић, с. р.

Мијалко Тодоровић, с. р.

807.

На основу члана 143. став 1, у вези са чл. 140. до 142. Закона о осигуравајућим заводима и заједницама осигурања („Службени лист ФНРЈ“, бр. 27/61), Савезно извршно веће доноси

О Д Л У К У

О ПРЕНОШЕЊУ ПОСЛОВА ДРЖАВНОГ ОСИГУРАВАЈУЋЕГ ЗАВОДА НА ОСИГУРАВАЈУЋЕ ЗАВОДЕ, ЗАЈЕДНИЦЕ ОСИГУРАЊА И ЈУГОСЛОВЕНСКУ ЗАЈЕДНИЦУ ОСИГУРАЊА

1. Преношење права и обавеза Државног осигуравајућег завода (у даљем тексту: Завод), као и преношење његових основних и обртних средстава и средстава других фондова на осигуравајуће заводе, заједнице осигурања и Југословенску заједницу осигурања, извршиће се на начин одређен овом одлуком (члан 143. став 1. Закона о осигуравајућим заводима и заједницама осигурања, у даљем тексту: Закон).

2. Преношење права и обавеза, као и преношење основних и обртних средстава и средстава других фондова Завода, извршиће посебна комисија Завода (у даљем тексту: Комисија завода), која се састоји од председника и четири члана.

Председника и чланове Комисије завода и њихове заменике именује Управни одбор Завода.

За преношење послова, предају земљишта, зграда, инвентара, средстава за рад, као и за предају пословних књига, документације и архиве, Комисија завода образује у свим пословним јединицама Завода поткомисије од по три члана.

Комисија завода координира рад поткомисија и даје им потребна упутства за рад.

3. Осигуравајући заводи, заједнице осигурања и Југословенска заједница осигурања именуваће своје комисије за пријем послова и средстава из тачке 2. став 3. ове одлуке.

4. Предаја послова и средстава и пренос права и обавеза Завода извршиће се према стању на дан 31. децембра 1961. године.

Поткомисије Завода и комисије из тачке 3. ове одлуке ће, не чекајући на доношење завршног рачуна Завода за 1961. годину, извршити пренос права и обавеза Завода по пословима осигурања предајом осигуравајућим заводима целокупне документације и списка који се односе на те послове.

Преношењем права и обавеза по пословима осигурања на сваки осигуравајући завод Комисија завода преноси и одговарајући део средстава математичке резерве за осигурање живота.

Преношење права и обавеза у смислу ове тачке извршиће се на поједине осигуравајуће заводе према седишту односно месту становања осигураника, односно према месту у коме је плаћена премија у 1961. години.

5. Неспорне обавезе и потраживања Завода, са документацијом, преносе се на онај осигуравајући завод на чијем се подручју налази седиште односно место становања повериоца или дужника.

Спорна и сумњива потраживања Завода, као и обавезе и потраживања према иностраним повериоцима и дужницима, са документацијом која се односи на такве обавезе и потраживања, преносе се на Југословенску заједницу осигурања.

Позитивну разлику између пренетих обавеза и потраживања осигуравајући заводи ће платити до 31. марта 1962. године Југословенској заједници осигурања у корист њеног рачуна на коме се воде средства резерви сигурности.

Осигуравајућим заводима код којих се појави негативна разлика између пренетих обавеза и потраживања, као и Југословенској заједници осигурања ако се код ње појави негативна разлика, исплатиће се та разлика на терет новчаних средстава резерви сигурности Југословенске заједнице осигурања.

Отписивање ненаплативих, спорних и сумњивих потраживања извршиће Југословенска заједница осигурања на терет својих средстава резерви сигурности.

6. Земљишта и грађевински објекти, пословни инвентар и друга средства за рад која се воде као средства пословног фонда Завода, преносе се на осигуравајуће заводе, заједнице осигурања и Југословенску заједницу осигурања без накнаде, сходно члану 141. Закона.

Земљишта и грађевински објекти, који се налазе на подручју филијале Завода, преносе се на осигуравајући завод основан за подручје филијале, а ако су на подручју филијале основана два или више осигуравајућих завода — на осигуравајући завод на чијем се подручју та средства налазе.

Ако је у месту у коме је земљиште или пословна зграда седиште двају или више осигуравајућих завода односно једног или више осигуравајућих завода и заједнице осигурања, средства из става 2. ове тачке поделиће се на начин који они одреде међусобним споразумом, а ако не дође до споразума — на начин који одреди скупштина заједнице осигурања на чијем се подручју налазе та средства.

Ако су за подручје филијале Завода основана два или више осигуравајућих завода, предмети пословног инвентара и средства за рад поделиће се на осигуравајуће заводе основане за подручје филијале на начин и у сразмери коју они одреде међусобним споразумом, односно на начин и у сразмери коју одреди скупштина заједнице осигурања.

— ако међу осигуравајућим заводима не дође до споразума. 6

7. Основна средства која је до престанка рада Завода користила републичка дирекција Завода, преносе се без накнаде на заједницу осигурања основану за територију народне републике на којој је пословала републичка дирекција Завода.

Ако се приликом преноса средстава, по ставу 1. ове тачке, покаже да би преносом тих средстава заједница осигурања добила вишак средстава који јој није потребан за пословање, скупштина заједнице осигурања може тај вишак пренети на осигуравајући завод чије је седиште у месту у коме је седиште заједнице осигурања, а пословни инвентар и средства за рад — и на осигуравајуће заводе са подручја заједнице осигурања, којима су та средства потребна за пословање.

Одредбе ст. 1. и 2. ове тачке сходно ће се применити на Југословенску заједницу осигурања, с тим што, ако она има вишак средстава, поделу тог вишка на осигуравајуће заводе и заједнице осигурања врши скупштина Југословенске заједнице осигурања.

8. Новчани део основних средстава која се воде по књигама пословних јединица Завода преноси се на заједницу осигурања основану за подручје тих пословних јединица, према стању у завршном рачуну за 1961. годину.

Скупштина заједнице осигурања поделиће средства из става 1. ове тачке на осигуравајуће заводе и заједницу осигурања, водећи рачуна да се обезбеде средства за измирење обавеза за извршене радове и набавке на започетим пословним зградама, као и да се обезбеде средства за довршење пословних зграда чија је изградња у тогу.

9. Средства фонда заједничке потрошње (земљишта, грађевински објекти, инвентар и др.) преносе се без накнаде на осигуравајуће заводе на чијем су подручју та средства.

Ако је у месту у коме су средства из става 1. ове тачке седиште двају или више осигуравајућих завода односно једног или више осигуравајућих завода и заједнице осигурања, та средства преносе се на заводе односно на заводе и заједницу осигурања, на начин и у сразмери коју споразумно одреде осигуравајући заводи односно осигуравајући заводи и заједнице осигурања, а ако до споразума не дође — на начин који одреди скупштина заједнице осигурања.

Средства фонда заједничке потрошње која су у Београду, поделиће се на осигуравајуће заводе и заједницу осигурања чија су седишта у Београду и на Југословенску заједницу осигурања, на начин и у сразмери коју одреде споразумно ти заводи, заједница осигурања и Југословенска заједница осигурања, а ако до споразума не дође, начин поделе одређује скупштина Југословенске заједнице осигурања.

10. Новчани део фонда заједничке потрошње по књигама филијала Завода преноси се, по стању на дан 31. децембра 1961. године, на одговарајући завод основан за подручје филијале у чијим се књигама та средства воде, а ако су за подручје филијале основана два или више осигуравајућих завода, та средства преносе се на те заводе сразмерно учешћу укупне премије сваког појединог завода у укупној премији филијале Завода у 1961. години, ако они споразумно не одреде другачији начин расподеле.

Новчани део фонда заједничке потрошње по књигама републичке дирекције Завода и Генералне дирекције Завода преноси се на заједнице осигурања односно на Југословенску заједницу осигурања.

11. Осигуравајући заводи, заједнице осигурања и Југословенска заједница осигурања преузимањем земљишта, грађевинских објеката, инвентара и средстава за рад, као и објеката фонда заједничке по-

трошње, преузимају и све обавезе по тим средствима према стању на дан преузимања.

12. Новчана средства резервног фонда Завода преносе се на осигуравајуће заводе, сразмерно учешћу укупне премије наплаћене на подручју за које је осигуравајући завод основан, у укупној премији Завода у 1960. години.

Од средстава добивених по ставу 1. ове одлуке, осигуравајући заводи дужни су пренети у резервни фонд заједнице осигурања по 10%, а заједнице осигурања по 10% од средстава примљених од осигуравајућих завода — у резервни фонд Југословенске заједнице осигурања.

13. Новчана средства фонда превентивних и репресивних мера Завода, према стању у завршном рачуну за 1961. годину, преносе се на осигуравајуће заводе сразмерно учешћу укупне премије наплаћене на подручју за које је основан осигуравајући завод — у укупној премији филијале Завода у 1960. години, али тако да се обрачунавање врши по врстама осигурања.

14. Потраживања по основу зајмова датих из средстава фонда за превентивне и репресивне мере преносе се ради наплате на ону заједницу осигурања на чијем је подручју седиште дужника.

Заједница осигурања на коју су пренета потраживања из става 1. ове тачке врши наплату анuitета по тим зајмовима, и завршним рачуном сваке године наплаћене анuitете од тих зајмова дели осигуравајућим заводима удруженим у тој заједници осигурања на начин који одреди скупштина заједнице осигурања.

15. Средства резерви сигурности остварена до 31. децембра 1960. године, преносе се на Југословенску заједницу осигурања у њене резерве сигурности — за изравнање разлика (члан 142. став 1. Закона).

16. Сва новчана средства Завода према стању на дан 31. децембра 1961. године, како она затечена у благајни, тако и она на рачунима код банке, преносе се на посебан рачун Југословенске заједнице осигурања.

Са тог рачуна извршиће се преноси новчаних средстава на осигуравајуће заводе, заједнице осигурања и Југословенску заједницу осигурања у смислу одредаба ове одлуке и измириће се друге обавезе Завода.

17. Комисија завода, сходно одредби члана 142. став 3. Закона, издвојиће пре доношења решења о завршном рачуну Завода за 1961. годину, из средстава резерви сигурности остварених у 1961. години, износ од 350,171.473 динара за фондове осигуравајућих завода и тај износ расподелиће осигуравајућим заводима сразмерно учешћу укупне премије наплаћене на подручју за које је основан сваки од осигуравајућих завода у укупној премији Завода у 1961. години (члан 142. став 4. Закона).

Осигуравајући заводи уплатиће по једну десетину средстава примљених по ставу 1. ове тачке заједници осигурања у којој су удружени, а заједница осигурања по једну десетину од примљених средстава Југословенској заједници осигурања (члан 142. став 5. Закона).

18. Средства резерви сигурности остварена у 1961. години, по одбитку средстава из тачке 17. став 1. ове одлуке, преносе се на осигуравајуће заводе као њихове резерве сигурности.

Средства резерви сигурности из става 1. ове тачке распоређују се на осигуравајуће заводе сразмерно учешћу укупне премије наплаћене у 1961. години на подручју за које је основан сваки од осигуравајућих завода и укупне премије Завода наплаћене у 1961. години.

19. Комисија завода исплатиће као привремену позајмицу сваком осигуравајућем заводу по 4% од укупне премије наплаћене у 1961. години на под-

рчују за које је основан осигуравајући завод, за његову резерву текуће техничке премије.

По доношењу завршног рачуна, кад се изврши пренос средстава сигурности остварених у 1961. години (тачка 17. став 2) на осигуравајуће заводе, осигуравајући заводи вратиће износ који су примили као привремену позајмицу.

20. Право коришћења земљишта и грађевинских објеката, који се воде по књигама Завода као основна средства или као средства заједничке потрошње, али их Завод не користи, Комисија завода ће, у сагласности са општинским народним одбором на чијем су подручју та земљишта и зграде, пренети на садашњег корисника ако то право није већ уписано у корист садашњег корисника, и та средства ће брисати из књига Завода.

21. Комисија односно поткомисије Завода и комисије из тачке 3. ове одлуке воде о свом раду на преношењу послова и средстава записник, који потписују сви чланови комисије.

Поткомисије и комисије из тачке 3. ове одлуке воде заједнички записник кад врше примопредају по одредбама ове одлуке.

Комисије из става 1. ове тачке су дужне, приликом преношења послова и средстава по одредбама ове одлуке, водити рачуна о споразумима осигуравајућих завода, заједнице осигурања и Југословенске заједнице осигурања, односно о закључцима скупштине заједнице осигурања односно скупштине Југословенске заједнице осигурања кад је одредбама ове одлуке одређено да се средства преносе на основу међусобних споразума односно скупштинских закључака.

На основу комисијског записника извршиће се сва књижења и преноси средстава, као и пренос земљишнокњижних уписа са Завода на корисника на кога се преносе права на непокретности.

22. Поткомисија Завода предаће на чување пословне књиге, архиву и документацију Завода за које није истекло обавезно време чувања, осигуравајућем заводу који послује на подручју на коме се налази седиште филијале Завода, заједници осигурања која послује за подручје на коме је било седиште републичке дирекције Завода односно Југословенској заједници осигурања.

О примопредаји књига, архиве и документације саставиће се записник.

Књиге, архива и документација пословних јединица Завода за које је истекло обавезно време чувања предаће се државном архиву.

23. Преношење послова и средстава по одредбама ове одлуке извршиће се у року од 30 дана од дана доношења решења о завршном рачуну.

Кад се заврши преношење послова, Комисија завода ће саставити завршни ликвидациони биланс и извештај о свом пословању и поднети га савезном Државном секретаријату за послове финансија на одобрење.

Један примерак завршног ликвидационог биланса и извештаја о свом раду Комисија завода доставља Југословенској заједници осигурања.

Савезни Државни секретаријат за послове финансија може ставити примедбе на рад Комисије завода и тражити да се отклоне неправилности које је Комисија завода имала у свом раду.

24. По одобрењу завршног ликвидационог биланса Комисија завода предаће комисијски сву своју архиву Југословенској заједници осигурања и поднеће захтев за брисање Завода из регистра самосталних установа.

Све административне и стручне послове за Комисију завода врши Југословенска заједница осигурања.

25. Ова одлука ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ“.

Р. п. бр. 348

26. децембра 1961. године
Београд

Савезно извршно веће

Секретар,
Вељко Зековић, с. р.

Потпредседник,
Мијалко Тодоровић, с. р.

808.

На основу члана 35. став 2. Закона о кредитним и другим банкарским пословима („Службени лист ФНРЈ“, бр. 10/61), Савезно извршно веће доноси

О Д Л У К У

О ДАВАЊУ НЕПОСРЕДНОМ ПОГОДБОМ КРЕДИТА ЗА УЛАГАЊА У ОСНОВНА И ОБРТНА СРЕДСТВА

1. Специјализоване банке могу непосредном погодбом давати кредите за улагања у основна и обртна средства:

1) ако је савезним прописом одређен корисник кредита и средства за кредитирање;

2) ако се кредит даје за повремена обртна средства кад природа посла, према оцени банке, искључује конкурс (послови сезонског карактера, послови извоза и увоза извођење инвестиционих радова у иностранству и сл.);

3) ако се кредит даје из средстава предвиђених за обезбеђење гарантних износа или за учешће у трошковима инвестиција.

2. Специјализоване банке могу непосредном погодбом давати кредите за улагања у основна и обртна средства у случајевима из тачке 1. ове одлуке ако посебним прописима није одређено да се ти кредити дају на други начин.

3. Ближи прописе за спровођење ове одлуке доноси, по потреби, савезни Државни секретаријат за послове финансија.

4. Ова одлука ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ“.

Р. п. бр. 329

26. децембра 1961. године
Београд

Савезно извршно веће

Секретар,
Вељко Зековић, с. р.

Потпредседник,
Мијалко Тодоровић, с. р.

809.

На основу члана 52. став 3, члана 56. став 1. тачка 4, члана 84. став 1. и члана 88. став 2. Закона о банкама („Службени лист ФНРЈ“, бр. 10/61), Савезно извршно веће доноси

О Д Л У К У

О ПРОЦЕНТИМА ИЗДВАЈАЊА СРЕДСТАВА ЗА РЕЗЕРВНИ ФОНД НАРОДНЕ БАНКЕ И ПОСЛОВНИХ БАНАКА

1. Народна банка и пословне банке уносе у резервни фонд за покриће ненаплативих потраживања по кредитима, и то:

1) Народна банка из наплаћене камате по кредитима — 0,1% од износа изгорисаних кредита код ње, а према стању по завршном рачуну за претходну годину;

2) специјализоване банке, републичке банке и банке аутономних јединица из оствареног чистог прихода од камате, по одбитку доприноса из дохотка привредних организација — 0,1% од износа искоришћених кредита код ових банака, а према стању по завршном рачуну за претходну годину;

3) комуналне банке из оствареног чистог прихода од камате, по одбитку доприноса из дохотка привредних организација — 0,2% од износа искоришћених кредита код ових банака, а према стању по завршном рачуну за претходну годину.

Као основица за издавање средстава за резервни фонд за покриће ненаплативих потраживања по кредитима из одредаба под 2. и 3. става 1. ове тачке, пословним банкама служи износ искоришћених кредита код ових банака, осим кредита датих из средстава друштвених инвестиционих фондова.

2. Народна банка и пословне банке уносе у резервни фонд за покриће осталих ненаплативих потраживања и за друге сврхе предвиђене савезним прописима, и то:

1) Народна банка из оствареног прихода — 2% од укупног износа личних и материјалних расхода по завршном рачуну за претходну годину;

2) специјализоване банке, републичке банке, банке аутономних јединица и комуналне банке из оствареног чистог прихода — 2% од укупног износа трошкова пословања и исплаћених личних доходака по завршном рачуну за претходну годину.

Изузетно од одредбе под 2. става 1. ове тачке, комуналне банке ће за друго полугође 1961. године из оствареног чистог прихода унети у резервни фонд за покриће осталих ненаплативих потраживања и за друге сврхе предвиђене савезним прописима — 2% укупног износа трошкова пословања и исплаћених личних доходака исказаних по обрачуну за друго полугође 1961. године.

3. Пословне банке основане у току године, врше издавање у резервне фондове по основицама из тач. 1. и 2. ове одлуке, а према стању у завршном рачуну за ту годину.

4. Средства постојећег резервног фонда пренеће Народна банка и специјализоване банке по стању тог фонда на дан 31. децембра 1961. године, а комуналне банке по стању тог фонда на дан 30. јуна 1961. године — умањеног за утрошак средстава тог фонда од 30. јуна до 31. децембра 1961. године, у резервни фонд за покриће ненаплативих потраживања по кредитима.

5. Савезни Државни секретаријат за послове финансија доноси, по потреби, ближе прописе за спровођење ове одлуке.

6. Ова одлука ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“, а примењиваће се и за 1961. годину.

Р. п. бр. 330

26. децембра 1961. године

Београд

Савезно извршно веће

Секретар, Потпредседник,
Вељко Зековић, с. р. Миљалко Тодоровић, с. р.

810.

На основу тачке 13. главе XIV Савезног друштвеног плана за 1962. годину, Савезно извршно веће доноси

О Д Л У К У

О НИЖИМ СТОПАМА КАМАТЕ НА КРЕДИТЕ ЗА ПОВРЕМЕНА ОБРТНА СРЕДСТВА И НА ПОТРОШАЧКЕ КРЕДИТЕ

1. На кредите који се из банкарских средстава дају за повремена обртна средства плаћају камату:

1) по стопи од 1% годишње — Дирекција за исхрану;

2) по стопи од 2% годишње — Дирекција за силовине;

3) по стопи од 3% годишње:

а) пољопривредне организације;

б) опште земљорадничке задруге;

в) пољопривредне апотеке;

г) привредне установе из области пољопривреде;

д) специјализоване радионице и сервиси за услуге и оправку пољопривредних машина;

ђ) специјализована семенска предузећа;

е) специјализована предузећа унутрашње трговине за снабдевање пољопривреде;

ж) издавачка предузећа;

з) предузећа за откуп и обраду дувана;

и) трговинска предузећа и радње у крајевима одсеченим за време зиме од редовног саобраћаја — за стварање резерви (преконормалних залиха) робе потребне за снабдевање потрошача у зимском периоду од 1. новембра до 30. априла;

ј) здравствене установе;

4) по стопи од 6% годишње:

а) трговинске привредне организације унутрашње трговине које се претежно баве прометом прехрамбених производа;

б) привредне организације угоститељства и туризма;

в) привредне организације које се баве конзервирањем воћа, поврћа, маслинки, млека, меса и рибе;

г) хладњаче;

д) кудељаре;

ђ) предузећа за снимање филмова и предузећа за техничку обраду филмова;

е) предузећа за производњу учила;

ж) предузећа — на кредите за увоз робе по основу репарације.

Који се крајеви у смислу одредбе 3) под и) ове тачке сматрају одсеченим од редовног саобраћаја за време зиме, одређује републички државни секретаријат за послове робног промета, у споразуму са централом за народну републику Народне банке.

Пољопривредном организацијом, у смислу ове одлуке, сматрају се и погони са самосталним обрачуном других привредних организација, ако се ти погони претежно баве пољопривредном делатношћу.

2. На кредите привредних организација за покриће залиха вештачког ђубрива од 15. маја до 1. септембра текуће године и од 1. новембра претходне до 20. марта наредне године, стопа камате износи 1% годишње.

Одредбе става 1. ове тачке примењиваће се и на привредне организације које се баве производњом вештачких ђубрива, и то на кредите дате им за покриће преко нормалних залиха вештачког ђубрива у наведеном периоду.

3. Народна банка може, у сагласности са савезним Државним секретаријатом за послове финансија, утврђивати посебне каматне стопе које ће банке бити дужне да примењују за поједине врсте кредита за извоз и увоз.

Каматне стопе које Народна банка утврђује на основу става 1. ове тачке, не могу бити ниже од 3% годишње.

4. На потрошачке кредите порисници плаћају камату, и то:

1) по стопи од 6% годишње — радници и службеници, пензионери (лични и породични), инвалиди (лични и породични), подофицири, официри и службеници Југословенске народне армије, као и

ратни војни инвалиди, осим на кредит за набавку путничких аутомобила;

2) по стопи од 4% годишње — ратни војни инвалиди и инвалиди рада, на потрошачки кредит за набавку путничких аутомобила.

5. Привредне организације унутрашње трговине плаћају на кредите добивене од банке за давање потрошачких кредита корисницима из тачке 4. ове одлуке камату по стопама одређеним овом одлуком за потрошачке кредите тих корисника.

6. Банкарски кредити одобрени привредним организацијама за извоз опреме и бродова на кредит и извођење инвестиционих радова у иностранству на кредит, на основу међудржавних аранжмана, уз нижу (повлашћену) камату, сматрају се као кредити одобрени на основу савезних прописа.

7. Камата по стопама из ове одлуке плаћа се без обзира да ли банка ове кредите одобрава из својих средстава или из кредита добивених од других банака.

8. Накнаду разлике између нижих стопа камате прописаних овом одлуком и стопа камате по којој банка плаћа камату на средства добивена од друге банке за давање кредита наведених у овој одлуци, уз повећање те разлике за одређени процент односно провизију у смислу важећих прописа, банке ће остваривати преко Народне банке на начин и у роковима које одреди Народна банка, у сагласности са савезним Државним секретаријатом за послове финансија.

9. Савезни Државни секретаријат за послове финансија доноси, по потреби, ближе прописе за спровођење ове одлуке.

10. Ова одлука ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“, а примењиваће се од 1. јануара 1962. године.

Р. п. бр. 347

26. децембра 1961. године

Београд

Савезно извршно веће

Секретар, Потпредседник,
Вељко Зековић, с. р. Мијалко Тодоровић, с. р.

811.

На основу члана 13. Закона о банкама („Службени лист ФНРЈ“, бр. 10/61), на предлог Народне банке Савезно извршно веће доноси

О Д Л У К У

О ТАРИФИ МАКСИМАЛНИХ ПРОВИЗИЈА И НАКНАДА ЗА УСЛУГЕ У ВРШЕЊУ КРЕДИТНИХ И ДРУГИХ БАНКАРСКИХ ПОСЛОВА

1. Тарифа максималних провизија и накнада за услуге у вршењу кредитних и других банкарских послова (у даљем тексту: Тарифа), примењује се на све услуге које врше Народна банка и пословне банке (у даљем тексту: банка).

2. Тарифа је одштампана уз ову одлуку и чини њен саставни део.

3. Тарифни ставови предвиђени Тарифом су максимални. У оквиру максималних тарифних ставова орган управљања банке утврђује висину тарифних ставова које ће банка примењивати у вршењу својих послова.

4. За поједине комитенте и за поједине послове банке могу у оквиру својих тарифа примењивати и ниже тарифне ставове од прописаних.

5. Банке могу са комитентима за које врше нарочито велики број услуга, уговорити да им они накнаде за услуге плаћају у виду паушала.

6. За услуге које нису предвиђене Тарифом, наплаћиваће се накнада чију ће висину утврђивати орган управљања банке. Овако утврђене накнаде прописује свака банка својом тарифом. За услуге које нису прописане ни Тарифом ни тарифом банке, накнаде се утврђују између банке и комитента.

7. Накнаде за извршене услуге наплаћује, по правили, банка која чини услуге од онога коме чини услуге, ако није друкчије одређено споразумом између банке и комитента односно између самих комитената.

8. Поред накнада предвиђених Тарифом, банке наплаћују и све стварне трошкове које су имале извршујући услуге. Као стварни трошкови сматрају се нарочито:

1) поштарина за препоручене, експресне и авионске пошिल्ке, пошिल्ке уз повратни рецетис и друга посебна руковања пошљкама, поштарина за пакете, као и транспортни трошкови;

2) трошкови телепринтера, телеграма и телефонског разговора, осим месних телефонских разговора;

3) трошкови материјала за посебна паковања;

4) трошкови које зарачунавају друге банке у земљи, које учествују у извршењу посла;

5) провизије и трошкови које зарачунавају иностране банке;

6) таксе, порези и сл., које банке плаћају за рачун комитената;

7) премије осигурања, које банке плаћају за рачун комитената;

8) трошкови правног заступања, судски трошкови и сл.;

9) трошкови стручњака за рад по захтеву комитента.

Као стварни трошак не сматра се поштарина за обичне писмоносне пошिल्ке.

9. Обрачунавање провизије по кредитима врши се у периодима предвиђеним тарифним ставовима, на максимални износ искоришћеног кредита у обрачунском периоду. Изузетно, код потрошачких кредита обрачунавање провизије врши се по систему обрачунавања камата и укључује се у месечну отплату.

10. Накнаде за покриће трошкова по пословима штедње, који се, у односу на улагача, обављају бесплатно, банке обрачунавају на терет наплаћених камата.

11. Висина накнада за међубанкарске услуге по улозима на штедњу утврђује се споразумом између заинтересованих банака.

12. У пословима са иностранством, примењују се ставови уговорени са кореспондентом, а у недостатку ових, ставови из Тарифе.

Ако инострани кореспондент примењује више тарифне ставове од ставова предвиђених у Тарифи, банка може према њему примењивати такође више ставове. Ако инострани кореспондент наплаћује неке провизије и накнаде чија наплата није предвиђена Тарифом, банка може провизију и накнаду наплатити у висини утврђеној у његовој тарифи. Ако инострани кореспондент примењује ниже тарифне ставове од ставова Тарифе, банка може према њему применити те исте тарифне ставове или тарифне ставове о којима се они споразумеју.

13. Начин плаћања провизије и накнаде из тачке 12. став 2. ове одлуке може се примењивати и према страним држављанима у нашој земљи, ако се према нашим држављанима у њиховој земљи

примењују друкчији тарифни ставови него што су предвиђени Тарифом.

14. Провизије и накнаде за услуге по свим пословима са иностранством обрачунавају се на основу вицу која се добија применом обрачуноског курса који је важио на дан извршења банкарске услуге.

15. Ако се послови у земљи и са иностранством врше преко више домаћих банака, провизија и накнада трошкова дели се између заинтересованих банака сразмерно извршеном делу посла, а према споразуму између банака.

16. Све прописане статистичке податке дају банке једна другој без накнаде.

17. Банка је дужна налог комитента, ако испуњена прописане услове, извршити у року од три радна дана од дана пријема налога.

Комитент има право на накнаду штете ако банка примљени налог не изврши благовремено и према захтеву комитента.

18. Валутирање по промету који се врши преко рачуна пословних банака код Народне банке, а у односу на послове са комитентима пословних банака, врши се са датумом дневног извода рачуна пословних банака код Народне банке.

19. У раду са банком комитенти су дужни употребљавати прописане банчине обрасце.

Обрасце екстерног карактера по пословима платног промета, пословима са иностранством и пословима друштвеног књиговодства прописује Народна банка, и они су обавезни за банке. По осталим пословима из своје надлежности поједине банке саме утврђују потребне обрасце.

20. Провизије предвиђене за кредитне послове закључене до ступања на снагу Тарифе, банке наплаћују на терет уговорене камате.

21. Од корисника услуга по кредитним пословима и по пословима унутрашњег платног промета наплаћиваће се на име провизије и накнада из Тарифе од 1. јануара до 31. децембра 1962. године 50% од прописаних тарифних ставова, а 50% банка ће обрачунавати и наплаћивати на терет наплаћене камате по датим кредитима.

22. Даном ступања на снагу ове одлуке престају да важе: Решење о прописивању Тарифе провизије и трошкова за услуге у банкарским пословима („Службени лист ФНРЈ“, бр. 30/52), Решење о допуни Тарифе провизија и трошкова за услуге у банкарским пословима („Службени лист ФНРЈ“, бр. 31/53), Одлука о Тарифи провизије за услуге у вршењу банкарских послова од стране комуналних банака („Службени лист ФНРЈ“, бр. 27/61) и сви остали прописи који су у супротности са овом одлуком и Тарифом.

23. Ближе прописе за извршење ове одлуке доноси, по потреби, савезни Државни секретаријат за послове финансија.

24. Техничка упутства за примену Тарифе издаје Народна банка.

25. Ова одлука ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“.

Р. п. бр. 346
26. децембра 1961. године

Београд

Савезно извршно веће

Секретар,
Вељко Зековић, с. р.

Потпредседник,
Мијалко Тодоровић, с. р.

ТАРИФА

МАКСИМАЛНИХ ПРОВИЗИЈА И НАКНАДА ЗА УСЛУГЕ У ВРШЕЊУ КРЕДИТНИХ И ДРУГИХ БАНКАРСКИХ ПОСЛОВА

Број тарифног става	Врста услуге	Тарифни став
Кредитни послови		
1.	Кредитирање банака	
	а) специјализованих — од стране Народне банке	до 0,5% (од хиљаде) годишње — обрачун полугодишње
	б) републичких и банака аутономних јединица — од стране Народне банке и специјализованих банака	до 1% (од хиљаде) годишње — обрачун полугодишње
2.	Кредитирање комуналних банака — од стране Народне банке, специјализованих, републичких и банака аутономних јединица	до 5% (од хиљаде) годишње — обрачун тромесечно
3.	Кредитирање привредних и других организација за обртна средства и друге сврхе	2% (од сто) годишње — обрачун тромесечно
	Ако Народна банка или специјализоване банке непосредно кредитирају комуналне банке или привредне организације по посебним одлукама Савезног извршног већа или других органа, а за одређене намене, обрачунава се и наплаћује провизија по тарифном ставу 2, односно 3, с тим да ова провизија по једном кредиту не може износити више од 5,000.000 динара.	
4.	Кредитирање за трајна обртна средства ради регулисања обавеза из члана 130. Закона о средствима привредних организација	
	а) републичких банака и банака аутономних јединица — од стране Народне банке и специјализованих банака	0,2% (од хиљаде) од износа наплаћених ануитета
	б) комуналних банака — од стране републичких банака и банака аутономних јединица	1% (од хиљаде) од износа наплаћених ануитета
	в) привредних организација — од стране комуналних и других банака	1% (од сто) од износа наплаћених ануитета
5.	Кредитирање и финансирање привредних и не-привредних инвестиција	2% (од сто) годишње — обрачун полугодишње
6.	Обрада захтева за инвестиционе кредите за основна и обртна средства	0,5% (од сто) од прерачунске вредности инвестиција за захтеве до Дин. 20,000.000, максимум Дин. 100.000, а за захтеве са прерачунском вредношћу преко Дин. 20,000.000 још и 1% (од хиљаде), максимум Дин. 1,000.000

Број тарифног става	Врста услуге	Тарифни став
7.	Обрада захтева за стамбено-комуналне кредите	0,5% (од сто) од прорачунског износа, максимум Дин. 50.000
8.	Потрошачки кредити	2% (од сто) годишње
9.	Давање кредита на залог	1,5% (од сто) тромесечно, на износ одобреног кредита
10.	Провизија на неискоришћени кредит, односно трансху	0,5% (од хиљаде) за сваки започети месец на износ неискоришћеног кредита, по истеку рока од 15 дана од дана обавезе банке да стави средства на располагање, ако уговором није другачије одређено
11.	Одобравање аванса извођачима инвестиционих радова	1% (од хиљаде) од износа одобреног аванса, минимум Дин. 5.000, максимум Дин. 20.000
12.	Предузимање мера према неуредном дужнику и гаранту по кредиту	
	а) опомена дужнику и гарантима	Дин. 300 по опоми, са додатком стварних трошкова
	б) протест, тужба, извршење и друге мере	Дин. 1.200 посебно за сваку радњу, са додатком стварних трошкова

Послови платног промета

13.	Уплата на благајни банке у корист свог или туђег рачуна код исте или друге банке	1% (од хиљаде), минимум Дин. 30, максимум Дин. 2.000
14.	Исплата на благајни банке	2% (од хиљаде), минимум Дин. 40, максимум Дин. 6.000
15.	Исплата преко поште	1% (од хиљаде), минимум Дин. 30, максимум Дин. 3.000
16.	Пријем и отпрема аманета	2% (од хиљаде), минимум Дин. 200, максимум Дин. 3.000
17.	Издавање кредитног и циркуларног кредитног писма	Дин. 400 по писму
18.	Издавање банчиног чека	Дин. 200 по чеку
19.	Отварање, повећање и продужење домаћег акредитива	1% (од хиљаде) тромесечно, минимум Дин. 500, максимум Дин. 3.000
20.	Измена услова код домаћег акредитива	Дин. 200 од измене

Број тарифног става	Врста услуге	Тарифни став
21.	Инкасо барираног чека, без провере покрића-хорисања чека	
	а) код истог седишта	бесплатно
	б) код другог седишта	Дин. 100 по чеку, са додатком стварних трошкова
	в) инкасо барираног чека по потрошачком кредиту	бесплатно
22.	Слање чека на инкасо	Дин. 200 по чеку, са додатком стварних трошкова
23.	Издавање телефонског, телеграфског и телепринтер налога — готовинског и вирманског	1% (од хиљаде) на износ налога, минимум Дин. 300, максимум Дин. 5.000, са додатком стварних трошкова
24.	Обрада, извршење и књижење налога задужења и одобрења	Дин. 80 по налогу
25.	Обрада, извршење и књижење налога за одобрење регреса	Дин. 500 по захтеву-налогу, са додатком по Дин. 30 по сваком прилогу, односно непосредном кориснику регреса
26.	Израда дневног извода рачуна	Дин. 150 по изводу
27.	Улози на штедњу	1% (од сто) годишње од просечног месечног стања улога на штедњу — наплаћује се из камате на дате кредите
28.	Отварање жиро-рачуна	Дин. 2.000
29.	Отварање рачунске књижице	Дин. 1.000
30.	Измене по отвореним жиро-рачунима	Дин. 500 од измене
31.	Блокирање рачуна	Дин. 200 по блокади
32.	Извршење пресуда привредних и других судова, као и налога других органа за наплату потраживања	Дин. 1.000 за пресуду са једним налогом, а за сваки даљи налог још по Дин. 100
33.	Подношење налога без покрића	1% (од хиљаде), минимум Дин. 200, максимум Дин. 3.000
34.	Амортизација штедне књижице, рачунске књижице, циркуларног кредитног писма, обвезнице по државном зајму и слично	Дин. 300, са додатком стварних трошкова

Број тарифног става	Врста услуге	Тарифни став	Број тарифног става	Врста услуге	Тарифни став
35.	Исплата обвезница и купона по државним зајмовима	3% (од сто), минимум Дин. 30 од износа номиналне вредности исплаћене обвезнице, односно купона — наплаћује се од надлежног финансијског органа	46.	Издавање гаранције и полагање кауције	2‰ (од хиљаде) тромесечно, минимум Дин. 1.000, са додатком стварних трошкова. Свако започето тромесечје рачуна се као цело. Провизија се наплаћује тромесечно унапред, а обрачунава се од износа који је у важности приликом обрачуна
36.	Ануитетска служба по државним зајмовима	2% (од сто) од износа ануитета			
Разно					
37.	Неоправдане писмене рекламације комитената	Дин. 1.000 по рекламацији	47.	Отворене оставе на чувању и руковању	
38.	Израда преписа-извода, картица, докумената и слично	Дин. 200 по документу-страни	а) на чувању	1‰ (од хиљаде) годишње, минимум Дин. 500, максимум Дин. 5.000, обрачун полугодишње унапред	
39.	Сравњивање евиденција на захтев комитента	Дин. 10 по промени на евиденцији, минимум Дин. 50	б) на чувању и руковању	2‰ (од хиљаде) годишње, минимум Дин. 1.000, максимум Дин. 10.000, обрачун полугодишње унапред	
40.	Издавање разних потврда и овера података	Дин. 300 по потврди, ако не подлежи плаћању државне таксе	в) штедне књижице	Дин. 200 по комаду	
Остали банкарски послови					
41.	Инкасо домаће менице		48.	Затворене-запечаћене оставе на чувању	
а) у истом месту за рачун имаоца жиро-рачуна, ако је домицилирана код банке	0,5‰ (од хиљаде), минимум Дин. 200, максимум Дин. 2.000		а) запечаћени пакети и коверти са ознаком вредности	1‰ (од хиљаде), минимум Дин. 500, максимум Дин. 5.000	
б) у истом месту за рачун имаоца жиро-рачуна, ако није домицилирана код банке	1‰ (од хиљаде), минимум Дин. 400, максимум Дин. 4.000, са додатком стварних трошкова		б) запечаћени пакети и коверти без ознаке вредности	до 100 гр Дин. 100, преко 100 гр до 1 кг Дин. 300, преко 1 кг до 5 кг Дин. 500, преко 5 кг Дин. 200 за 1 кг	
42.	Прибављање акцепта по меници	1‰ (од хиљаде), минимум Дин. 200, максимум Дин. 2.000, са додатком стварних трошкова	в) запечаћени коверти са резервним кључевима од каса-трезора	Дин. 200 за годину	
43.	Враћање менице по којој није могао бити извршен инкасо или није могао бити прибављен акцепт		г) затворене оставе иностраних лица (чије се печећање врши у присуству банчиног службеника и које морају гласити на вредност)	2‰ (од хиљаде), минимум Дин. 500, максимум Дин. 5.000	
а) без протеста	Дин. 500, са додатком стварних трошкова		Чуварина је прописана за 1 годину и обухвата накнаду за све услуге садржане у вршењу овог посла. Чуварина се наплаћује унапред полугодишње. Ако се остава подигне пре истека полугодишта, наплаћена чуварина се не враћа. За оставе које се не подигну у року од 8 радних дана по истеку полугодишта, чуварина се наплаћује за цело наредно полугодиште.		
б) са протестом	Дин. 2.000, са додатком стварних трошкова		49.	Закупнина за сефове	Дин. 2.000 по сефу до 10 манипулација у години, преко 10 манипулација (отварање сефа и слично) за сваку даљу манипулацију Дин. 50
44.	Есконтовање менице	Дин. 500, са додатком стварних трошкова			
45.	Инкасо робних и осталих докумената				
а) у истом месту	1‰ (од хиљаде), минимум Дин. 500				
б) у другом месту	15‰ (од хиљаде), минимум Дин. 1.000				

Број тарифног става	Врста услуге	Тарифни став
Послови са иностранством		
Трансфери		
50. Дознака у иностранство		
а) обична дознака	2‰ (од хиљаде), минимум Дин. 200	
б) телеграфска дознака	3‰ (од хиљаде), минимум Дин. 300, са додатком стварних трошкова	
51. Дознака из иностранства	до Дин. 3.000 — бесплатно, преко Дин. 3.000 — 2‰ (од хиљаде), минимум Дин. 200	

Трансферна провизија се, по правилу, наплаћује код дознаке у иностранство од налогодавца, а код дознаке из иностранства од корисника.

Код послова инкаса, документарних акредитива и гаранција наплаћује се, поред провизије прописане за односне послове, још и трансферна провизија.

Код чекова, кредитних писама и личних акредитива трансферна провизија се не наплаћује.

Код дознака чија је исплата условљена подношењем и прегледом било каквих докумената, наплаћује се поред трансферне провизије још и провизија прописана за манипулације са документима по тарифном ставу 66 под д).

Ефективне валуте

52. Купопродаја валута код банака и овлашћених мењача	до Дин. 400 — бесплатно, од Дин. 400 до Дин. 3.000 — Дин. 30, преко Дин. 3.000 — 1‰ (од сто)
---	--

Чекови, кредитна писма и лични акредитиви

53. Издавање чека и кредитног писма	3‰ (од хиљаде), минимум Дин. 200 са додатком Дин. 50 по сваком чеку односно кредитном писму на име трошкова
54. Анулирање издатих чекова и кредитних писама	Дин. 300 од чека, односно писма
55. Исплата чекова и кредитних писама вучених од иностраних завода	5‰ (од хиљаде), минимум Дин. 300. При исплати више чекова једном истом лицу-подносиоцу, провизија се рачуна на укупну суму
56. Исплата туристичких чекова Народне банке	бесплатно
57. Отварање личних акредитива код иностраних завода	3‰ (од хиљаде), минимум Дин. 300

Број тарифног става	Врста услуге	Тарифни став
58. Исплата личних акредитива издатих у иностранству	5‰ (од хиљаде), минимум Дин. 300	
Сви наведени ставови важе и за овлашћене мењаче. У провизији по горњим ставовима урачуната је и трансферна провизија, па се не наплаћује посебно.		

Инкасо докумената

59. Неробни чекови, штедне књижице, полисе осигурања, обвезнице, згодици и др.		
а) послати у иностранство	1‰ (од хиљаде), минимум Дин. 300, максимум Дин. 1.000, са додатком стварних трошкова	
б) примљени из иностранства	1‰ (од хиљаде), минимум Дин. 300, максимум Дин. 20.000, са додатком стварних трошкова	
в) исплате и повраћаји царинских депозита страних путника	до Дин. 1.000 — бесплатно, преко Дин. 1.000 — 1‰ (од хиљаде), минимум Дин. 100, са додатком стварних трошкова	

Робни документи

а) послати у иностранство	1‰ (од хиљаде), минимум Дин. 500, максимум Дин. 10.000, са додатком стварних трошкова
б) примљени из иностранства	1‰ (од хиљаде), минимум Дин. 500, максимум Дин. 20.000, са додатком стварних трошкова

61. Уручење докумената без наплате, враћање докумената по којима није могла бити извршена тражена радња, као и друге манипулације

а) неробни	1‰ (од хиљаде), минимум Дин. 300, максимум Дин. 1.000, са додатком стварних трошкова
б) робни	1‰ (од хиљаде), минимум Дин. 300, максимум Дин. 5.000, са додатком стварних трошкова

Ако се врши трансфер инкасираног износа, поред горњих ставова наплаћује се и трансферна провизија по тарифном ставу 50 односно 51 ове тарифе.

Менице

62. Инкасо менице		
а) без протеста	1‰ (од хиљаде), минимум Дин. 500, максимум Дин. 20.000	

Број тарифног става	Врста услуге	Тарифни став
	б) са протестом	2% (од хиљаде), минимум Дин. 1.000, максимум Дин. 30.000, са додатком стварних трошкова
63.	Прибављање акцепта	0,5% (од хиљаде), минимум Дин. 500, максимум Дин. 10.000, са додатком стварних трошкова
64.	Слање менице у иностранство	Дин. 1.000 по меници, са додатком стварних трошкова

Ако се врши трансфер инкасираног износа, по ред провизије по тарифном ставу 62 наплаћује се и трансферна провизија по тарифном ставу 50 односно 51 ове тарифе.

Документарни акредитиви

65.	Ностро акредитиви	
	а) отварање акредитива	1% (од хиљаде) тромесечно, минимум Дин. 1.000, са додатком стварних трошкова
	б) пренос акредитива, продужење рока, као и остале измене	Дин. 500 по свакој промени, са додатком стварних трошкова
66.	Лоро акредитиви	
	а) отварање акредитива по коме домаћа банка не улази у обавезу према домаћем кориснику — нотифицирани акредитив	1% (од хиљаде), минимум Дин. 1.000, са додатком стварних трошкова
	б) отварање неопозивог акредитива по коме домаћа банка улази у обавезу према домаћем кориснику	1,5% (од хиљаде) тромесечно, минимум Дин. 1.000
	в) за потврду коју домаћа банка даје по акредитиву који је отворен од стране иностраног кореспондента	1,5% (од хиљаде) тромесечно, минимум Дин. 1.000
	г) спровођење трговачког кредитног писма (Commercial Letter of Credit)	Дин. 2.000 по писму, са додатком стварних трошкова
	д) манипулација са документима под а) и г) овог тарифног става	1% (од хиљаде) од износа поднетих докумената, минимум Дин. 1.000, са додатком стварних трошкова
	ђ) исплате по акредитивима наведеним под б) и в) овог тарифног става	1,25% (од хиљаде) од износа поднетих докумената, минимум Дин. 1.000, са додатком стварних трошкова

Број тарифног става	Врста услуге	Тарифни став
	е) пренос акредитива	половина тарифног става одређеног за нотификацију, отварање, односно потврду, рачунајући од износа који се преноси, минимум Дин. 500
	ж) продужење рока акредитива, као и остале измене	Дин. 1.000, са додатком стварних трошкова

Провизија се наплаћује унапред. Свако започето тромесечје рачуна се као цело.

Налогодавац по ностро акредитиву дужан је измирити и све провизије и трошкове којима инострани кореспондент терети домаћу банку.

При отварању ностро акредитива наплаћује се истовремено и трансферна провизија по тарифном ставу 50 ове тарифе, без обзира да ли се акредитив отвара као покривен или непокривен.

При исплати лоро акредитива наплаћује се и трансферна провизија по тарифном ставу 51 ове тарифе.

Гаранције

67.	Ностро гаранција	
	а) издавање гаранције	2% (од хиљаде) тромесечно, минимум Дин. 1.000, са додатком стварних трошкова
	б) измене услова	Дин. 1.000
68.	Лоро гаранција	
	а) спровођење гарантних писама иностраних завода, која се шаљу преко домаће банке	Дин. 2.000
	б) гаранција по којој домаћа банка не улази у обавезу — нотификација	1% (од хиљаде), минимум Дин. 1.000
	в) манипулација са документима под а) и б) овог тарифног става	1,25% (од хиљаде), минимум Дин. 1.000
	г) издавање гаранције по којој домаћа банка улази у обавезу према домаћем кориснику — конфирмација	1,5% (од хиљаде) тромесечно, минимум Дин. 1.000, са додатком стварних трошкова
	д) исплата докумената по гаранцији под г) овог тарифног става	1,25% (од хиљаде), минимум Дин. 1.000
	ђ) измена услова	Дин. 1.000

Под ностро гаранцијама подразумевају се гаранције које домаћа банка издаје према иностранству за рачун домаћих налогодаваца. Под лоро гаранцијама подразумевају се гаранције које у корист домаћих корисника издају инострани заводи или по њиховом тражењу домаћа банка.

Провизија се наплаћује унапред за свако започето тромесечје, рачунајући од износа који је у важности на почетку тромесечја.

При исплатама по гаранцијама наплаћује се и трансферна провизија по тарифном ставу 50 односно 51 ове тарифе.

Број та-
рифног
става

Врста услуге

Тарифни став

Провизијом за издавање гаранције по тарифном ставу 67 под а) обухваћене су све остале радње по гаранцији (на пример: прибављање акцепта, преглед и слање докумената и слично), осим измена услова и извршења трансфера. Према томе, не долазе у обзир наплате других провизија по тим радњама, осим стварних трошкова.

Послови увоза опреме и репродукционог материјала

69. Продаја и замена девиза за увоз репродукционог материјала, готових производа, услуга и осталог	0,5% (од хиљаде), минимум Дин. 1.000
70. Обрада захтева за продају девиза за увоз опреме, репродукционог материјала, готових производа, услуга и осталог	2% (од хиљаде), минимум Дин. 3.000
71. Продаја девиза за увоз опреме	3% (од хиљаде), минимум Дин. 5.000
72. Издавање комерцијалне сагласности за увоз опреме	2% (од хиљаде) од износа тражене комерцијалне сагласности, минимум Дин. 3.000
73. Рекламација и измена по пословима из тарифних ставова 70 и 72	Дин. 1.000 по рекламационој пријави

Текући рачун иностранаца (предузећа и грађани)

74. Лоро рачуни — за сваку уплату и одобрење, одложено исплату и задужење	Дин. 20 по промени, максимум Дин. 100 по дану књижења, и трошкови закључка

Девизни рачуни грађана

75. Вођење рачуна, манипулације и извршење диспозиција власника рачуна	бесплатно — само стварни трошкови

Информације

76. Прибављање информације из иностранства на тражење домаћих компетентних	Дин. 500, са додатком стварних трошкова
77. Давање информације на тражење иностраних банчаних кореспондената	бесплатно

812.

На основу одредаба под 2 става 1, тачке 12. и тачке 13. одељка II главе XVII Савезног друштвеног плана за 1961. годину, Савезно извршно веће доноси

О Д Л У К У

О ИЗМЕНИ ОДЛУКЕ О УПОТРЕБИ СРЕДСТАВА ОД 8.000 МИЛИОНА ДИНАРА ПРЕДВИЂЕНИХ У САВЕЗНОМ ДРУШТВЕНОМ ПЛАНУ ЗА 1961. ГОДИНУ ЗА УНАПРЕЂИВАЊЕ РАЗВИТКА ПРИВРЕДНО НЕРАЗВИЈЕНИХ ПОДРУЧЈА

1. У Одлуци о употреби средстава од 8.000 милиона динара предвиђених у Савезном друштвеном

плану за 1961. годину за унапређивање развитака привредно неразвијених подручја („Службени лист ФНРЈ“, бр. 24/61) тачка 3. мења се и гласи:

„3. Укупан износ кредита који се по овој одлуци одобравају крајњим корисницима не може премашити износ средстава предвиђен за поједина привредно неразвијена подручја у тачки 10. главе VIII Друштвеног плана привредног развоја Југославије од 1961. до 1965. године.“

2. Ова одлука ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ“.

Р. п. бр. 334

26. децембра 1961. године

Београд

Савезно извршно веће

Секретар, Потпредседник,
Вељко Зековић, с. р. Мијалко Тодоровић, с. р.

813.

На основу члана 11. став 3. Закона о помоћи члановима породица чији су храниоци на обавезној војној служби („Службени лист ФНРЈ“, бр. 17/59, 48/59, 10/61 и 52/61), Савезно извршно веће доноси

О Д Л У К У

О ИЗМЕНИ ОДЛУКЕ О ОДРЕЂИВАЊУ ВИСИНЕ НОВЧАНЕ ПОМОЋИ ЧЛАНОВИМА ПОРОДИЦА ЧИЈИ СУ ХРАНИОЦИ НА ОБАВЕЗНОЈ ВОЈНОЈ СЛУЖБИ

1. У Одлуци о одређивању висине новчане помоћи члановима породица чији су храниоци на обавезној војној служби („Службени лист ФНРЈ“, бр. 19/59, 50/59 и 10/61) у тачки I мењају се износи новчане помоћи, и то:

- 1) под 1 износ „5.700“ замењује се износом „6.300“;
- 2) под 2 износ „4.950“ замењује се износом „5.500“;
- 3) под 3 износ „4.200“ замењује се износом „4.650“;
- 4) под 4 износ „3.100“ замењује се износом „3.400“;
- 5) под 5 износ „1.550“ замењује се износом „1.750“.

2. Ова одлука ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“, а примењиваће се од 1. јануара 1962. године.

Р. п. бр. 336

26. децембра 1961. године

Београд

Савезно извршно веће

Секретар, Потпредседник,
Вељко Зековић, с. р. Мијалко Тодоровић, с. р.

814.

На основу члана 12. став 1. Закона о Савезном буџету за 1961. годину („Службени лист ФНРЈ“, бр. 53/60, 9/61 и 23/61), Савезно извршно веће доноси

О Д Л У К У

О ИЗМЕНИ ОДЛУКЕ О ДАВАЊУ РЕГРЕСА ПРИ КУПОВИНИ ОПРЕМЕ И РЕЗЕРВНИХ ДЕЛОВА ЗА ПОТРЕБЕ ПОЉОПРИВРЕДЕ И ШУМАРСТВА

1. У Одлуци о давању регреса при куповини опреме и резервних делова за потребе пољопривреде и шумарства („Службени лист ФНРЈ“, бр. 23/61) у тачки 5. став 2. речи: „31. јула 1961.“ замењују се речима: „30. јуна 1962.“.

2. Ова одлука ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“, а примењиваће се од 1. августа 1961. године.

Р. п. бр. 344

26. децембра 1961. године

Београд

Савезно извршно веће

Секретар, Потпредседник,
Вељко Зековић, с. р. Мијалко Тодоровић, с. р.

815.

На основу одредбе под 1 тачке 1. главе XVII Савезног друштвеног плана за 1962. годину и члана 18. став 1. Закона о Савезном буџету за 1962. годину („Службени лист ФНРЈ“, бр. 52/61), Савезно извршно веће доноси

О Д Л У К У

О ИЗМЕНИ ОДЛУКЕ О МИНИМАЛНИМ ЗАШТИТНИМ ЦЕНАМА И ПРЕМИЈАМА У 1960. И 1961. ГОДИНИ ЗА СВИЊЕ, ГОВЕДА, ОВЦЕ И ЖИВИНУ ОДРЕЂЕНОГ КВАЛИТЕТА

1. У Одлуци о минималним заштитним ценама и премијама у 1960. и 1961. години за свиње, говеда, овце и живину одређеног квалитета („Службени лист ФНРЈ“, бр. 31/60, 42/60, 8/61, 10/61 и 30/61) у тачки 1. одељак Б текст под 1, 2 и 4 мења се и гласи:

Цена Премија
Дин./кг

„1) за утовљену јунад, од 6 до 12 месеци старости, осим расе „буша“, тежине најмање 350 кг живе мере по грлу, и то:

а) Ia класе, са најмање 58% меса по комаду 240 60

б) I класе, са 55% до 58% меса по комаду 230 60

2) за утовљену јунад, од 12 до 24 месеца старости, осим расе „буша“, тежине најмање 450 кг живе мере по грлу, и то:

а) Ia класе, са најмање 56% меса по комаду 240 60

б) I класе, са 54% до 56% меса по комаду 230 60

4) за утовљену јунад, мелезе расе „буша“ и племенитих раса говеда, до 3 године старости, тежине најмање 300 кг живе мере по грлу, и то:

а) I класе, са најмање 54% меса по комаду 180 40

б) II класе, са 52% до 54% меса по комаду 160 40“.

2. Ова одлука ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“, а примењиваће се од 1. јануара 1962. године.

Р. п. бр. 341

26. децембра 1961. године

Београд

Савезно извршно веће

Секретар, Потпредседник,
Вељко Зековић, с. р. Мијалко Тодоровић, с. р.

816.

На основу члана 18. ст. 2. и 3. у вези са чланом 65. Закона о кредитним и другим банкарским пословима („Службени лист ФНРЈ“, бр. 10/61) и чл. 40. и 129. Закона о банкама („Службени лист ФНРЈ“, бр. 10/61), на предлог Народне банке, Савезно извршно веће доноси

О Д Л У К У

О ДОПУНИ ОДЛУКЕ О ВИСИНИ ОБАВЕЗНЕ РЕЗЕРВЕ ПОСЛОВНИХ БАНАКА КОД НАРОДНЕ БАНКЕ

1. У Одлуци о висини обавезне резерве пословних банака код Народне банке („Службени лист ФНРЈ“, бр. 13/61) тачки 3. додаје се нови став 2, који гласи:

„Изузетно од одредбе става 1. ове тачке, Народна банка неће од пословне банке наплатити пенале ако је пословна банка дошла у положај да због примене ванредних мера кредитне политике које се спроводе на основу савезних прописа на свом рачуну код Народне банке нема средстава у висини обавезне резерве.“

2. Ова одлука ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“.

Р. п. бр. 332

26. децембра 1961. године

Београд

Савезно извршно веће

Секретар, Потпредседник,
Вељко Зековић, с. р. Мијалко Тодоровић, с. р.

817.

На основу члана 90. став 2. Закона о средствима привредних организација („Службени лист ФНРЈ“, бр. 17/61), Савезно извршно веће доноси

О Д Л У К У

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ОДЛУКЕ О МЕРИЛИМА ЗА ОБРАЧУНАВАЊЕ И УПЛАЋИВАЊЕ АМОРТИЗАЦИЈЕ ЗА РЕГЕНЕРАЦИЈУ ШУМА И О ЊЕНОЈ НАМЕНИ У 1961. ГОДИНИ

1. У Одлуци о мерилима за обрачунавање и уплаћивање амортизације за регенерацију шума и о њеној намени у 1961. години („Службени лист ФНРЈ“, бр. 27/61) у наслову, после броја: „1961.“ додају се речи: „и 1962.“.

2. У тачки 2. став 1. после броја: „1961.“ додају се речи: „и 1962.“.

3. У тачки 3. став 1. речи: „у 1961. години“ бришу се.

У ставу 4. број: „1961.“ брише се.

4. Ова одлука ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“, а примењиваће се од 1. јануара 1962. године.

Р. п. бр. 335

26. децембра 1961. године

Београд

Савезно извршно веће

Секретар, Потпредседник,
Вељко Зековић, с. р. Мијалко Тодоровић, с. р.

818.

На основу чл. 4. и 25. став 4. Закона о југословенским стандардима („Службени лист ФНРЈ“, бр. 16/60), Југословенски завод за стандардизацију доноси

РЕШЕЊЕ**О ЈУГОСЛОВЕНСКИМ СТАНДАРДИМА ИЗ ОБЛАСТИ АЛАТА ЗА ОБРАДУ ДРВЕТА**

1. У издању Југословенског завода за стандардизацију доносе се следећи југословенски стандарди:

Алат за обраду дрвета

Коничне четвртасте дршке алата за ручне бушилице — — — —	JUS K.D3.615
Машинске спиралне бургије — — — —	JUS K.D3.620
Спиралне бургије за ручне бушилице — једновојне — — — —	JUS K.D3.630
Ручне бургије са савијеном дршком — — — —	JUS K.D3.631
Ручне спиралне бургије за чепове модела — двојне — — — —	JUS K.D3.632
Ручне спиралне бургије — дуге — — — —	JUS K.D3.640
Столарске бургије за ручне бушилице — — — —	JUS K.D3.660
Стругарске кашикасте бургије — — — —	JUS K.D3.664
Коларске кашикасте бургије — — — —	JUS K.D3.665
Машинске кашикасте бургије — — — —	JUS K.D3.690
Забушивачи са помицљивим ножевима — — — —	JUS K.D3.720
Ручни и машински универзални забушивачи — — — —	JUS K.D3.725
Глодала са ваљчастом дршком — кратка — — — —	JUS K.D3.740
Глодала са ваљчастом дршком — дуга — — — —	JUS K.D3.741
Ручни и машински конични упуштачи — — — —	JUS K.D3.750

2. Наведени југословенски стандарди објављени су у посебном издању Југословенског завода за стандардизацију, које чини саставни део овог решења.

3. Ови југословенски стандарди обавезни су и ступају на снагу 1. априла 1962. године.

Бр. 21-7077

23. децембра 1961. године

Београд

Директор
Југословенског завода
за стандардизацију,

инж. Славољуб Виторовић, с. р.

819.

На основу чл. 4. и 25. став 4. Закона о југословенским стандардима („Службени лист ФНРЈ“, бр. 16/60), Југословенски завод за стандардизацију доноси

РЕШЕЊЕ**О ЈУГОСЛОВЕНСКИМ СТАНДАРДИМА ИЗ ОБЛАСТИ АЛАТА ЗА ИСЕЦАЊЕ И ВУЧЕЊЕ**

1. У издању Југословенског завода за стандардизацију доносе се следећи југословенски стандарди:

Алат за исецање и вучење

Чепови без осигурача — — — —	JUS K.H2.100
Чепови са осигурачем — — — —	JUS K.H2.101
Чепови са венцем — — — —	JUS K.H2.102

Спојни чепови — — — —	JUS K.H2.104
Спојни чепови са вијком — — — —	JUS K.H2.105
Носачи спојних чепова — — — —	JUS K.H2.110
Чауре за вођење — — — —	JUS K.H2.115
Жлебове за подмазивање — — — —	JUS K.H2.116
Вођице и осигурачи — — — —	JUS K.H2.120

2. Наведени југословенски стандарди објављени су у посебном издању Југословенског завода за стандардизацију, које чини саставни део овог решења.

3. Ови југословенски стандарди обавезни су и ступају на снагу 1. априла 1962. године.

Бр. 21-7078

23. децембра 1961. године

Београд

Директор
Југословенског завода
за стандардизацију,
инж. Славољуб Виторовић, с. р.

**ИЗ СЛУЖБЕНИХ ЛИСТОВА
НАРОДНИХ РЕПУБЛИКА****СЛУЖБЕНИ ЛИСТ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ**

„Службени лист Народне Републике Босне и Херцеговине“ у броју 47. од 1. децембра 1961. године објављује:

Одлуку о одређивању времена у коме се морају одржати избори за чланове прве скупштине осигуравајућих завода;

Одлуку о проценту од износа амортизације који се за поједине врсте здравствених установа може издвојити у општински здравствени инвестициони фонд;

Одлуку о Заводу за медицинску рехабилитацију у Бањој Луци;

Одлуку о припајању Републичког центра за здравствену заштиту мајке и детета Републичком заводу за здравствену заштиту;

Одлуку о измени Одлуке о дневницама, накнади због одвојеног живота од породице и километражи републичких службеника;

Одлуку о изменама Одлуке о условима за полагај старешина појединих категорија ветеринарских установа као и о границама њихових полагајних плата;

Одлуку о одређивању процента од годишњег износа пореза на доходак које се има наплатити у појединим тромесечјима 1962. године;

Одлуку о потврди Одлуке о Металуршком факултету у Зеници;

Одлуку о потврди Одлуке о оснивању Више поштанско-телеграфско-телефонске школе у Сарајеву;

Решење о постављању помоћника секретара за законодавство и организацију Извршног већа НРБиХ.

У броју 48. од 8. децембра 1961. године нема службеног дела.

У броју 49. од 15. децембра 1961. године објављује:

Одлуку о измени и допуни Одлуке о образовању шумско-привредних подручја;

Одлуку о оснивању Републичке заједнице осигурања у Сарајеву;

Одлуку о престанку рада техничких секција за путеве;

Одлуку о укидању Одбора за буџетска питања Извршног већа НРБиХ;

Одлуку о додељивању новогодишње награде службеницима и радницима републичких државних органа и установа које врше јавну службу;

Одлуку о измени Одлуке о одређивању броја и избору чланова Универзитетског савета и факултетских савета Универзитета у Сарајеву;

Решење о оснивању Водне заједнице Сарајево;

Решење о потврди Одлуке о допуни члана 222. Статута Правног факултета у Сарајеву;

Решење о потврди Статутарне одлуке о издвајању Дрвно-индустријског одсека из састава Шумарског факултета у Сарајеву;

Решење о потврди Статутарне одлуке о укључивању Дрвно-индустријског одсека Шумарског факултета у Сарајеву у састав Машинског факултета у Сарајеву;

Правилник о изменама и допунама Правилника о учитељском дипломском испиту;

Решење о именовању председника и чланова Савета за туризам;

Решење о именовању председника и чланова Републичког дисциплинског суда за службеничке органе управе надлежних за послове народне одбране;

Решење о разрешењу и постављењу главног републичког грађевинског инспектора.

У броју 50. од 22. децембра 1961. године нема службеног дела.

САДРЖАЈ:

	Страна
792. Уредба о обезбеђењима за плаћање обавеза по уговорима између корисника друштвене имовине — — — — —	1077
793. Уредба о инвалидском додатку — — — — —	1078
794. Уредба о измени Уредбе о порезу на доходак — — — — —	1082
795. Уредба о изменама Уредбе о давању кредита и зајмова земљорадничким задругама и другим пољопривредним организацијама за кооперацију са индивидуалним пољопривредним произвођачима — — — — —	1082
796. Уредба о изменама Уредбе о занатским радњама и занатским предузећима — — — — —	1083
797. Уредба о изменама Уредбе о прибављању права индустријске својине у иностранству — — — — —	1083
798. Уредба о измени и допуни Уредбе о оснивању предузећа и радњи — — — — —	1083
799. Уредба о измени и допуни Уредбе о престанку предузећа и радњи — — — — —	1083
800. Уредба о изменама и допунама Уредбе о давању потрошачких кредита радницима, службеницима и другим одређеним категоријама корисника — — — — —	1084

	Страна
801. Одлука о стопаме пореза на доходак за 1962. годину — — — — —	1085
802. Одлука о продужењу важења Одлуке о минималним заштитним ценама и премијама у 1960. и 1961. години за свиње, говеда, овце и живину одређеног квалитета — — — — —	1085
803. Одлука о накнади негативне разлике за увезену концентрисану сточну храну за потребе пољопривреде — — — — —	1085
804. Одлука о давању регреса пољопривредним произвођачким организацијама за делимично покриће трошкова превоза кабасте сточне хране — — — — —	1086
805. Одлука о одређивању премије за млеко продато непосредним потрошачима — — — — —	1086
806. Одлука о одређивању пољопривредних погона шумскопривредних организација и шумскопривредних погона привредних организација других делатности, као погона са самосталним обрачунавањем дохотка — — — — —	1087
807. Одлука о преношењу послова Државног осигуравајућег завода на осигуравајуће заводе, заједнице осигурања и Југословенску заједницу осигурања — — — — —	1087
808. Одлука о давању непосредном погодбом кредита за улагања у основна и обртна средства — — — — —	1089
809. Одлука о процентима издвајања средстава за резервни фонд Народне банке и пословних банака — — — — —	1089
810. Одлука о нижим стопама камате на кредите за повремена обртна средства и на потрошачке кредите — — — — —	1090
811. Одлука о Тарифи максималних провизија и накнада за услуге у вршењу кредитних и других банкарских послова — — — — —	1091
812. Одлука о измени Одлуке о употреби средстава од 8.000 милиона динара предвиђених у Савезном друштвеном плану за 1961. годину за унапређивање развитка привредно неразвијених подручја — — — — —	1097
813. Одлука о измени Одлуке о одређивању висине новчане помоћи члановима породица чији су храниоци на обавезној војној служби — — — — —	1097
814. Одлука о измени Одлуке о давању регреса при куповини опреме и резервних делова за потребе пољопривреде и шумарства — — — — —	1097
815. Одлука о измени Одлуке о минималним заштитним ценама и премијама у 1960. и 1961. години за свиње, говеда, овце и живину одређеног квалитета — — — — —	1098
816. Одлука о допуни Одлуке о висини обавезне резерве пословних банака код Народне банке — — — — —	1098
817. Одлука о изменама и допунама Одлуке о мерилима за обрачунавање и уплаћивање амортизације за регенерацију шума и о њеној намени у 1961. години — — — — —	1098
818. Решење о југословенским стандардима из области алата за обраду дрвета — — — — —	1099
819. Решење о југословенским стандардима из области алата за исецање и вучење — — — — —	1099